

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
พ.ศ. 2570

258 ถนนศิริรัฐยา หมู่ที่ 2 ตำบลธงชัย
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์) ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายของรัฐบาลในภารกิจที่กระทรวงอุตสาหกรรมรับผิดชอบไปสู่การปฏิบัติให้มีความเชื่อมโยงของสภาพปัญหา ความต้องการและศักยภาพที่เป็นภาพรวมด้านอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและท้าทายในการดำเนินการร่วมกันพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ อีกทั้งเป็นเครื่องมือให้กับผู้บริหาร ในการตรวจสอบผลการตรวจสอบการปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมตลอดจนเป็นเครื่องชี้วัดให้กับผู้ประกอบการ ผู้ลงทุนและผู้สนใจทั่วไป ในการศึกษาทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน สามารถตรวจสอบการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี ๒๕๗๐ ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี ๒๕๗๐ ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก โครงการแบบย่อ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ขอขอบคุณผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Focus group) กับการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย ส่วนราชการ องค์กรเอกชนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ที่ได้มาร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นในการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์

คณะผู้จัดทำ
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร.....	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐.....	๒
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑).....	๒
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง).....	๓
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๑
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙.....	๑๒
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐.....	๑๓
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด.....	๑๓
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ.....	๔๑
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม...	๔๖
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙.....	๕๖
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์.....	๕๖
๓.๒.๒ พันธกิจ.....	๕๖
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๕๖
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก.....	๖๐
๔.๑ โครงการแบบย่อ.....	๖๐

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรีในฐานะประธานกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้สอดคล้องกับแนวคิดตาม ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายนายกรัฐมนตรี แผนการปฏิรูปที่เกี่ยวข้อง กับกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ที่กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ตลอดจนวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอก จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในมิติต่างๆ ที่มากระทบต่อแนวโน้มอุตสาหกรรมของจังหวัด ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งมีส่วนสำคัญ และจากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดและ แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

วิสัยทัศน์ “เป็นผู้นำในอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยทันสมัย มีมาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในระดับสากลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร ให้มีมาตรฐานและเป็นศูนย์กลางการผลิตและการส่งออก

๒. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวมีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๓. ผลักดันอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ส่งเสริมให้ความรู้ความชำนาญและทักษะให้บุคลากรในด้านที่จำเป็นต่อหน้าที่

๕. เสริมสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและเกษตรแปรรูป

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหาร เชื่อมโยงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

๓. เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและแปรรูปอาหารให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเกษตรสร้างมูลค่า
- อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การสร้างมูลค่าเพิ่มทางการผลิต และการนำนวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร รวมทั้งพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่ระดับสากล สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ในการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ สู่ตลาดสากล

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

- พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตของประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สถานประกอบการมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการยอมรับจากชุมชน ลดปัญหามลภาวะและปัญหาความขัดแย้ง เป็นการฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตมวลรวมในประเทศ สาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลิภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย		
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
๑. มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๕	๖	๗
๒. จำนวนสถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐานด้านการผลิตด้วยนวัตกรรม	ราย	๑๐	๑๕	๒๐

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ แผนย่อยเกษตรแปรรูป

● แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูปสร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

● เป้าหมายของแผนย่อย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย		
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
๑. การเชื่อมโยงทางการค้าและการลงทุนกับประเทศในกลุ่ม AEC	ครั้ง	๓	๓	๓
๒. จำนวนสถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนเปิดตลาดการค้าสู่ AEC	ราย	๒๐๐	๒๕๐	๒๕๐

๓) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- เป้าหมายของแผนย่อย

เป้าหมายที่ ๑ ผลิติด้านการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของผลิติด้านการผลิตภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๒.๕ การสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่ดีมีความยั่งยืนและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยวการบริการการขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

การพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น โดยการส่งเสริมผู้ประกอบการแบบครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะต่าง ๆ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital และ IT การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางแก่ลูกค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การบริการและผลิติด้านการผลิตของภาคอุตสาหกรรมโดยการเกษตรสร้างมูลค่า การยกระดับอุตสาหกรรมเกษตร และเกษตรแปรรูปตลอดทั้งโซ่อุปทาน การยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม นำไปสู่การทดสอบความต้องการทางการตลาด และต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์

แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑. สถานประกอบการมีการเปลี่ยนแปลงในการนำระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ๆ ในอนาคต ตามระดับความพร้อม ของผู้ประกอบการทั้งด้านเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ

๒. บุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการในภาคส่วนต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑. การยกระดับความสามารถ และพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ผู้ผลิต และผู้ให้บริการในภาคส่วนต่างๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ การช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่และการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีได้โดยการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ ด้านดิจิทัลในการประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางด้าน Software และ Hardware ให้กับผู้ผลิต ผู้ให้บริการในภาคส่วนต่าง ๆ

๒. การสร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ๆ ในอนาคต ตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็น การ สร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ โดยการจัดการฝึกอบรม และ ให้คำปรึกษาแนะนำในสถานประกอบการ โดยที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตามสาขาต่าง ๆ ในการปรับเปลี่ยน เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตและการบริการ

๓. การส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งในประเทศ และจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรม และบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดัน การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งระบบแบบครบวงจรโดยการให้ข้อมูล ของสถาบันการเงิน ในการให้สินเชื่อการลงทุน และการพัฒนาสถานประกอบการในด้านดังกล่าว

แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนาพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑. เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำในภาคอุตสาหกรรมเกษตร และเกษตรแปรรูป โดยมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

๒. การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้มีการจัดการมลพิษ

ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐาน และค่ามาตรฐานสากล

- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑. การผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม และบริการโดยการเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของ อุตสาหกรรมและบริการสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยมีการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมและ จัดให้มีแผนพัฒนาแรงงานในทุกระดับแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

๒. พัฒนาอุตสาหกรรม และบริการที่เกี่ยวข้อง วิชาสหกิจชุมชน และ ชุมชนท้องถิ่นตลอดจนพัฒนาคัสเตอร์อุตสาหกรรมในพื้นที่ที่เหมาะสมโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็น มาตรฐานโดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- เป้าหมายของแผนย่อย

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่มีแผนผังภูมิโนเวศเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี

เป้าหมายที่ ๓ ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง

- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย		
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
๑) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ราย	๑๕	๑๕	๑๕
๒) เครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ราย	๑๕	๑๕	๑๕

แผนย่อยของแผนแม่บทฯ แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาการจัดทำผังพื้นที่อุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐาน
จนตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเมืองนิเวศ

๒. สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่าย
ที่ประกอบด้วย ภาควิชาสำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม

๓. ส่งเสริมให้เกิดกลไกทางเศรษฐศาสตร์ในการพัฒนาผลผลิต
ตามมาตรฐานสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย		
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
๑) จำนวนเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการ สร้างและพัฒนา	ราย	๕	๕	๕
๒) จำนวนผู้ประกอบการและสถานประกอบการที่ได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	ราย	๒๕	๒๕	๒๕

๕) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เศรษฐกิจฐานราก

- เป้าหมายของแผนย่อย

เป้าหมายที่ ๑ รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้น
อย่างกระจาย และอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ศักยภาพและขีดความสามารถ
ของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

- แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มี
รายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายของแผนย่อย
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริม
การพัฒนา

- แนวทางการพัฒนา
 ๑. ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจและ
การกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน
 ๒. ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับ
เศรษฐกิจ ชุมชน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- ศึกษาข้อมูลสถานประกอบการ ๓ ประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรม

การเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และ อุตสาหกรรมอาหาร

- ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายสถานประกอบการทั้ง ๓ ประเภทอุตสาหกรรม

- การดำเนินการเข้าสำรวจความต้องการในการพัฒนาของสถานประกอบการ

- สรุปข้อมูลความต้องการพัฒนาสถานประกอบการ

- คัดเลือกทีมผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาจับคู่สถานประกอบการจัดทำแผนการดำเนินงาน

- ทีมที่ปรึกษาเข้าดำเนินการพัฒนาสถานประกอบการตามความต้องการ

- ติดตามผลการดำเนินการพัฒนาสถานประกอบการ

- สรุปผลการพัฒนาสถานประกอบการ

๓) กิจกรรม

- การศึกษาข้อมูลสถานประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

- การคัดเลือกสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ

- การดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานโดยคณะกรรมการ

- การสรุปผลการดำเนินโครงการพัฒนาสถานประกอบการ

๔) เป้าหมายกิจกรรม

สถานประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้รับการพัฒนา จำนวน ๓๐ ราย ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป บริหารจัดการเชิงพื้นที่และขยายผลแบบอย่างความสำเร็จผ่านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การประชาสัมพันธ์

๓) กิจกรรม

- สถานประกอบการมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการยอมรับจากชุมชนลดปัญหาและความขัดแย้ง

๔) เป้าหมายกิจกรรม

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย		
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
๑. จำนวนสมาชิกเครือข่ายชุมชนที่ร่วมป้องกันและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๗	๘	๙
๒. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวหรือมาตรฐานธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ราย	๑๐	๑๐	๑๐

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๒) องค์ประกอบที่สำคัญ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนา ต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางการผลิตเดิมที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคตหากไม่มีการปรับตัว และส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อมุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่มีมูลค่าสูง โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีตลอดจนกระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาข้อจำกัดด้านผลิตภาพ ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต รวมถึงลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการ
- เปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพและความยั่งยืนของภาคเกษตร

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๒.๒ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) เพื่อให้ทุกกลุ่มคนในประเทศมีโอกาสเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มศักยภาพ ประชาชนได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วม และได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยใช้เทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศ และดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ ส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพในเมืองหลักและท้องถิ่นต่างจังหวัด เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ ตลอดจน

การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสอย่างตรงกับปัญหาและความต้องการ และใช้นโยบายการเงิน การคลังเพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้และ การจัดความคุ้มครองทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มพลวัตการเคลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic Mobility)

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยเพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดกระบวนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างสมรรถนะในการปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว อันจะช่วยลดทอนความเสี่ยงและข้อจำกัดของ SMEs ทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดหาแรงงาน และการแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งส่งเสริมศักยภาพและบทบาทของวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมในการพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

๒.๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (High Sustainability) เพื่อส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิตและ กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และ สภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญและการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐและ บทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อมุ่งจัดการกับ ปัญหาที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในประเทศและในระดับโลก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขยะ มลพิษ ทางน้ำ มลพิษอากาศ ก๊าซเรือนกระจกและความเสี่ยงของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการปรับปรุง ระบบบริหารจัดการเพื่อให้ขยะและน้ำเสียได้รับการหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์ในสัดส่วน ที่สูงขึ้น การสนับสนุนพลังงานหมุนเวียนให้เป็นแหล่งพลังงานหลักสำหรับการพัฒนากำลัง การผลิตไฟฟ้าใหม่ของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการ ปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เช่น การใช้ เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและการผลิตสินค้าที่มา จากวัสดุเหลือใช้และมีการปล่อยคาร์บอนในปริมาณต่ำ เป็นต้น

เป้าหมาย

- ใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้ อนุรักษ์ ป่าไม้ มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ผลักดันแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ระบบการจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสงคราม
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดกลุ่ม จังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ หมวด ๓ มาตรา ๙ ระบุว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐฯ ส่วนราชการก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใดต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้ล่วงหน้า โดยต้องมีรายละเอียดขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่ต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน” มาตรา ๑๖ ระบุว่า “ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปีซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารแผ่นดินโดยระบุในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีโดยระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานรวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องให้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนการปฏิรูปประเทศ นโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกัน อย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วย

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และ แนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบาย การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับ ดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานควบคู่กับการกำกับ ดูแลสิ่งแวดล้อม

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร โดยมีจังหวัดเพชรบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด และให้กลุ่มงาน บริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง ภายในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยที่ทำหน้าที่ระดับปฏิบัติเป็นเจ้าภาพในการประสานยุทธศาสตร์ แผนงาน/ โครงการ ในระดับกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประสานงานกับหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้อง

๑) ลักษณะภูมิประเทศ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่รวมกัน ๑๓,๘๘๑.๗๕๔ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (ราชบุรี นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี)
ทิศใต้	ติดกับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง)
ทิศตะวันออก	ติดกับ ทะเลอ่าวไทย กรุงเทพมหานคร และกลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนกลาง (สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก สระแก้ว ปราจีนบุรี)
ทิศตะวันตก	ติดกับ สหภาพเมียนมาร์

มีชายฝั่งทะเลยาว ๓๕๙ กิโลเมตร ประกอบด้วยจังหวัดสมุทรสาคร ๔๒ กิโลเมตร จังหวัดสมุทรสงคราม ๒๓ กิโลเมตร จังหวัดเพชรบุรี ๘๒ กิโลเมตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒๑๒ กิโลเมตร และเป็นปากแม่น้ำสำคัญ ๔ สาย ที่ไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย คือแม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเพชรบุรี และแม่น้ำปราณบุรี ด้านทิศตะวันตกในเขตพื้นที่ จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน แล้วค่อยลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันออกเกิด เป็นสันปันน้ำแบ่งน้ำส่วนหนึ่งไหลลงสู่พม่า และอีกส่วนหนึ่งไหลมาทางทิศตะวันออกเป็นต้นน้ำ ของแม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรี และมีแม่น้ำลำคลองหลายสายภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จึงเหมาะแก่การทำนา ทำสวน ทำนาเกลือการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

๒) ลักษณะภูมิอากาศ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ แบ่งออกเป็น ๓ ฤดูกาล ได้แก่

๑) ฤดูร้อนช่วงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

๒) ฤดูฝนช่วงประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม

๓) ฤดูหนาวช่วงประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ซึ่งสภาพภูมิอากาศของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน อิทธิพลของลมที่พัดมาจากทิศใต้และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๘ องศาเซลเซียส

๓) แหล่งน้ำสำคัญ

แม่น้ำท่าจีน เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดสมุทรสาคร มีต้นกำเนิดจากแม่น้ำเจ้าพระยาที่ อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดสุพรรณบุรี ไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม และไหลผ่านอำเภอกะทู้ม แบน อำเภอมืองสมุทรสาคร ก่อนที่จะไหลลงสู่อ่าวไทยที่ตำบลท่าฉลอม อำเภอมืองสมุทรสาครความยาว ๓๒๕ กิโลเมตร ซึ่งเป็นสายน้ำธรรมชาติที่ใช้เพื่อการเกษตร ครุฑเรือและการคมนาคมขนส่งทางน้ำ

แม่น้ำแม่กลอง เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม มีต้นกำเนิดจากจังหวัด กาญจนบุรีไหลผ่าน จังหวัดราชบุรี ไหลลงสู่อ่าวไทยที่จังหวัดสมุทรสงคราม ความยาว ๑๐๐ กิโลเมตร ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ใช้ เพื่อการเกษตร และการคมนาคมขนส่งทางน้ำ

แม่น้ำเพชรบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดเพชรบุรีมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาสูงทางด้าน ตะวันตก ของจังหวัดไหลผ่านอำเภอกำแพงแสน อำเภอบ้านลาด อำเภอมือง แล้วลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอ บ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร

แม่น้ำปราณบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เกิดจากเทือกเขาตะนาวศรี ผ่านอำเภอบางสะพาน อำเภอบ้านลาด ลงสู่อ่าวไทยที่บ้านปากน้ำปราณบุรีซึ่งเป็น แม่น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร นอกจากนี้ยังมี แหล่งกักน้ำขนาดใหญ่ที่ใช้ในการชลประทาน และเป็นโรงไฟฟ้าพลังน้ำที่สำคัญสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ คือ เขื่อนแก่งกระจาน จังหวัด เพชรบุรี

๔) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๑) เขตการปกครอง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ แบ่งเขตการปกครอง ส่วนภูมิภาคออกเป็น ๒๒ อำเภอ ๒๑๗ ตำบล ๑,๗๐๗ หมู่บ้าน ๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒ เทศบาลนคร ๗ เทศบาลเมือง ๔๕ เทศบาลตำบล ๑๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

ตารางแสดงเขตการปกครองลักษณะท้องที่ และการปกครองท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ปี	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
สมุทรสาคร	๒๕๖๕	๓	๔๐	๒๙๐	๑	๒	๒	๑๑	๒๒
สมุทรสงคราม	๒๕๖๕	๓	๓๖	๒๘๔	๑	-	๑	๘	๒๖
ประจวบคีรีขันธ์	๒๕๖๕	๘	๔๘	๔๓๕	๑	-	๒	๑๔	๔๔
เพชรบุรี	๒๕๖๕	๘	๙๓	๖๙๘	๑	-	๒	๑๓	๖๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๕๖๕	๒๒	๒๑๗	๑,๗๐๗	๔	๒	๗	๔๖	๑๖๑

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๒) ประชากร กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๑,๘๓๑,๒๘๔ คน เป็นเพศชาย ๘๗๙,๑๐๖ คน และเพศหญิง ๙๕๒,๑๗๘ คน (ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

ตารางแสดงจำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
สมุทรสาคร	๒๘๓,๔๗๔	๓๐๕,๙๕๔	๕๘๙,๔๒๘
สมุทรสงคราม	๙๐,๓๘๑	๙๙,๐๗๒	๑๘๙,๔๕๓
เพชรบุรี	๒๓๒,๖๐๑	๒๕๐,๓๔๙	๔๘๒,๙๕๐
ประจวบคีรีขันธ์	๒๗๔,๐๔๙	๒๗๙,๑๒๒	๕๕๓,๑๗๑
กลุ่มจังหวัด	๘๘๐,๕๐๕	๙๕๐,๗๗๗	๑,๘๓๑,๒๘๒

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๓) จำนวนครัวเรือน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีครัวเรือน จำนวน ๙๖๔,๔๓๑ ครัวเรือน (ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔)

ตารางแสดงจำนวนครัวเรือนและจำนวนพื้นที่ของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	จำนวนครัวเรือน					จำนวนพื้นที่ (ตร.กม.)
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๒๘๓,๘๕๓	๒๙๐,๘๐๕	๒๙๖,๘๒๕	๓๐๒,๖๑๘	๕๘๗,๙๘๑	๘๗๒.๓๔๗
สมุทรสงคราม	๗๐,๓๘๗	๗๑,๓๐๖	๗๒,๗๓๒	๗๓,๙๔๐	๖๔,๑๐๐	๔๑๖.๗๐๗
ประจวบคีรีขันธ์	๒๕๘,๘๘๒	๒๖๕,๒๒๙	๒๗๑,๘๙๐	๒๗๖,๙๓๖	๑๕๘,๐๑๐	๖,๓๖๗.๖๒
เพชรบุรี	๑๖๐,๗๘๙	๑๕๘,๒๔๕	๑๔๗,๓๘๘	๑๕๐,๑๒๓	๑๕๔,๓๔๐	๖,๒๕๕
กลุ่มจังหวัด	๗๗๓,๙๒๑	๗๘๕,๕๘๕	๗๘๘,๘๔๕	๘๐๓,๖๑๗	๙๖๔,๔๓๑	๑๓,๙๑๒

๕) โครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เป็นกลุ่มจังหวัดฯ ที่มีความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและได้รับการคัดเลือกให้อยู่ใน "เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ครอบคลุมทั้งเรื่องของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกด้าน ทั้งด้านการเกษตร การค้าการลงทุนอุตสาหกรรม การดูแลสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

๑) ด้านการใช้ไฟฟ้า

จากข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ โดยในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีปริมาณการใช้ไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น ๑๑,๙๔๒ ล้านหน่วย จากจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๘๑๒,๗๕๓ ราย สำหรับจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร ๒๗๔,๕๔๐ ราย ประจวบคีรีขันธ์ ๒๔๔,๘๗๖ ราย เพชรบุรี ๒๒๐,๕๔๖ ราย และสมุทรสงคราม ๗๒,๗๙๑ ราย ตามลำดับ ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าและพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	รายละเอียด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
เพชรบุรี	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๒๐๔,๖๐๑	๒๐๙,๔๒๕	๒๑๕,๓๓๐	๒๒๐,๕๔๖	๒๓๐,๘๕๙
	พลังงานไฟฟ้าที่ใช้ (ล้านหน่วย)	๑,๕๑๗	๑,๔๙๕	๑,๔๔๓	๑,๔๘๓	๑,๕๘๐
ประจวบคีรีขันธ์	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๒๒๗,๒๔๓	๒๓๒,๖๕๓	๒๓๙,๒๕๘	๒๔๔,๘๗๖	๒๙๐,๗๕๖
	พลังงานไฟฟ้าที่ใช้ (ล้านหน่วย)	๑,๗๒๕	๑,๗๑๙	๑,๕๘๕	๑,๖๒๗	๑,๖๙๑
สมุทรสงคราม	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๖๗,๘๗๖	๖๙,๑๖๕	๗๐,๙๕๔	๗๒,๗๙๑	๘๕,๔๘๗
	พลังงานไฟฟ้าที่ใช้ (ล้านหน่วย)	๔๒๕	๔๕๒	๔๕๙	๔๖๙	๔๙๒
สมุทรสาคร	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๒๕๔,๑๒๑	๒๕๙,๙๓๙	๒๖๗,๒๖๒	๒๗๔,๕๔๐	๓๑๒,๑๒๕
	พลังงานไฟฟ้าที่ใช้ (ล้านหน่วย)	๘,๒๕๙	๘,๑๔๓	๘,๑๔๓	๘,๓๖๓	๘,๔๘๗
กลุ่มจังหวัด	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๗๕๓,๘๔๑	๗๗๑,๑๘๒	๗๙๒,๘๐๔	๘๑๒,๗๕๓	๙๑๙,๒๒๗
	พลังงานไฟฟ้าที่ใช้ (ล้านหน่วย)	๑๐,๕๓๙	๑๑,๙๙๔	๑๑,๖๒๙	๑๑,๙๔๒	๑๒,๒๕๐

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคภายในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ , พ.ศ. ๒๕๖๕

๒) ด้านการใช้น้ำประปา

จากข้อมูลการใช้ประปา โดยข้อมูลผู้ใช้น้ำ และปริมาณน้ำผลิตจ่ายของการประปาส่วนภูมิภาคภายในกลุ่มจังหวัดฯ ย้อนหลัง ๓ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีแนวโน้มปริมาณผู้ใช้น้ำประปาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี และมีปริมาณน้ำผลิตเพื่อใช้จ่ายมีความเพิ่มขึ้น และลดลงในแต่ละปีอย่างเห็นได้ชัดในแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาคร มีผู้ใช้น้ำมากที่สุด และใช้ปริมาณน้ำผลิตเพื่อจ่ายเป็นอันดับที่ ๑ ของกลุ่มจังหวัดฯ และจำนวนผู้ใช้น้ำกับจำนวนปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม./เดือน) มีอัตราที่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี เช่นเดียวกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี

และจังหวัดที่มีผู้ใช้น้ำ และใช้ปริมาณน้ำผลิตเพื่อจ่าย เป็นอันดับสุดท้าย คือ จังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางแสดงจำนวนผู้ใช้น้ำและปริมาณน้ำที่ใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จังหวัด

จังหวัด	รายละเอียด	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๗๙,๘๕๒	๘๐,๕๕๗	๘๕,๑๓๙	๙๔,๙๙๒	๑๐๐,๘๕๓
	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม./เดือน)	๗,๒๐๘,๗๘๙	๗,๔๐๖,๗๑๗	๗,๗๗๙,๓๕๙	๗,๔๗๑,๖๒๖	๘,๐๐๐,๑๐๐
สมุทรสงคราม	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๓๓,๒๔๑	๓๔,๑๘๓	๓๕,๓๓๙	๓๖,๕๘๓	๓๗,๔๔๑
	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม./เดือน)	๑,๑๔๔,๗๒๖	๑,๓๗๑,๗๒๖	๑,๖๑๐,๕๘๙	๑,๗๒๒,๙๔๘	๑,๖๕๐,๙๗๘
เพชรบุรี	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๕๐,๒๓๙	๕๖,๙๔๑	๕๘,๒๙๖	๕๘,๖๔๓	๕๙,๘๗๔
	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม./เดือน)	๑,๘๗๘,๕๐๙	๑,๙๕๓,๙๙๓	๒,๒๑๗,๓๒๓	๓,๑๘๕,๑๘๘	๓,๒๔๕,๘๐๐
ประจวบคีรีขันธ์	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๕๙,๒๕๘	๖๘,๐๑๖	๗๑,๐๘๒	๗๘,๑๘๒	๘๐,๑๔๕
	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม./เดือน)	๓,๐๐๑,๘๐๓	๒,๐๒๓,๙๕๘	๒,๒๑๖,๖๘๙	๒,๓๓๗,๗๙๙	๒,๕๓๕,๗๑๐
กลุ่มจังหวัดฯ	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๒๒๒,๕๙๐	๒๓๙,๖๙๗	๒๔๙,๘๕๖	๒๖๘,๔๐๐	๒๗๘,๓๑๓
	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม./เดือน)	๑๓,๒๓๓,๘๒๗	๑๒,๗๕๖,๓๙๔	๑๓,๘๒๓,๙๖๐	๑๔,๗๑๗,๕๖๑	๑๕,๔๓๒,๕๘๘

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค , พ.ศ. ๒๕๖๕

๓) การคมนาคม

ทางบก ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ หรือถนนเพชรเกษม เส้นทางกรุงเทพฯ - นครปฐม - ราชบุรี - เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ อีกเส้นทางหนึ่งคือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕ หรือถนนพระราม ๒ (ธนบุรี - ปากท่อ) กรุงเทพฯ - สมุทรสาคร - สมุทรสงคราม - ราชบุรี (แยกวังมะนาว) - เพชรบุรี

ทางรถไฟ ใช้ขบวนรถไฟสายใต้ คือ เริ่มจากสถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์ (กรุงเทพฯ) และสถานีรถไฟ ธนบุรี (บางกอกน้อย) ผ่านนครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ อีกเส้นทางหนึ่งซึ่งเป็นขบวนรถไฟท้องถิ่นเริ่ม จากสถานีวงเวียนใหญ่ - มหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร และจากสถานีบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม - แม่กลอง

ทางน้ำ มีท่าเทียบเรือสินค้าขนาดใหญ่ ได้แก่ ท่าเรือประจวบคีรีขันธ์ และท่าเทียบเรือเพื่อการประมงในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ส่วนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นการทางคมนาคมขนส่งทางน้ำภายในจังหวัด

ทางอากาศ มีเฉพาะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เท่านั้น คือ ท่าอากาศยานหัวหิน (สนามบินบ่อฝ้าย)

(๔) ด้านสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๘ แห่ง และมีสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน ๑๖ แห่ง โดยแบ่งเป็นรายจังหวัดดังนี้
ตารางแสดงสถานศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จังหวัด สถาบันอุดมศึกษา

จังหวัด	สถาบันอุดมศึกษา	สถาบันอาชีวศึกษา
เพชรบุรี	๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ๒. มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ๓. มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด วิทยาเขตหัวหิน (อ.ชะอำ) ๔. มหาวิทยาลัยเว็สเตอร์	๑. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ๒. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ๓. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ๔. วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ๕. วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย ๖. วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด ๗. วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการวังไกลกังวล
ประจวบคีรีขันธ์	๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล ๒. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตหัวหิน	๑. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ๒. วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๓. วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ๔. วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี
สมุทรสงคราม	๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาวิทยาเขตสมุทรสงคราม	๑. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ๒. วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม ๓. วิทยาลัยการอาชีพอัมพวา
สมุทรสาคร	๑. วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร	๑. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ๒. วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว

ที่มา: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในกลุ่มภาคกลางตอนล่าง ๒ , พ.ศ. ๒๕๖๕

(๕) ด้านศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนสถานจำนวน ๗๓๘ แห่ง ประกอบด้วย วัด ๖๘๗ แห่ง มัสยิด ๒๕ แห่ง และโบสถ์คริสต์ ๒๖ แห่ง

(๖) ด้านสาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ / เอกชน ในปี ๒๕๖๓ ทั้งสิ้นจำนวน ๑,๐๔๐ แห่ง แยกเป็นโรงพยาบาลรัฐบาล ๑๘ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน ๑๔ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๓๐๑ แห่ง และคลินิกทุกประเภท ๗๐๗ แห่ง

๖) ด้านเศรษฐกิจ

๖.๑) ภาพรวมเศรษฐกิจ

๖.๑.๑) โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วยการผลิต ภาคการเกษตร (สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง) มีมูลค่าเท่ากับ ๔๖,๙๓๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗.๙ และการผลิตนอกภาคเกษตร มีมูลค่าเท่ากับ ๕๕๐,๖๑๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๑๕ และมีโครงสร้างเศรษฐกิจสาขาหลัก ๕ อันดับแรก ที่เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย (๑) สาขาการผลิต (๒) สาขา การขายส่งการค้าปลีก และการซ่อมรถยนต์ (๓) สาขา เกษตรกรรม การป่าไม้ และประมง (๔) กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย (๕) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Product At Current Market Price) ของเศรษฐกิจสาขาหลักในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ดังนี้

ตารางแสดงมูลค่าและสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของเศรษฐกิจสาขาหลัก

ตารางแสดงโครงสร้างเศรษฐกิจ ๕ สาขาหลัก		
สาขา	มูลค่า GPP	สัดส่วน
๑. สาขาการผลิต	๓๑๐,๐๙๐	๕๑.๙
๒. สาขาการขายส่งการค้าปลีก และการซ่อมรถยนต์	๙๓,๖๐๒	๑๕.๗
๓. เกษตรกรรม การป่าไม้ ประมง	๔๖,๙๓๓	๗.๙
๔. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒๐,๔๓๙	๓.๔
๕. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๒,๒๗๓	๒.๑
๖. สาขาอื่น ๆ	๑๑๔,๒๑๕	๑๙.๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๕๙๗,๕๕๒	๑๐๐%

๖.๑.๒) การขยายตัวของเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๓.๖๑ หลังจากปี ๒๕๖๓ ที่หดตัวร้อยละ -๓.๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๖๑๕,๗๙๖ ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจำนวน ๒๗๔,๕๔๓ บาทต่อคน และจำนวน ประชากร ๒,๒๔๓,๐๐๐ คน

ตารางแสดงอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

รายการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
อัตราการขยายตัว GPP Growth (ร้อยละ)	-	๒.๖๗	-๓.๖๗	๓.๖๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด* (ล้านบาท)	๖๐๐,๔๐๘	๖๑๖,๙๙๖	๕๙๔,๓๒๙	๖๑๕,๗๙๖
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	๒.๗๖	-๓.๖๗	๓.๖๑
รายได้ต่อหัวของประชากร (บาท/คน/ปี)	๒๗๑,๕๕๑	๒๗๗,๖๖๘	๒๖๖,๑๙๐	๒๗๔,๕๔๓

รายการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	๒.๒๕	-๔.๑๓	๓.๑๔
จำนวนประชากร (คน)	๒,๒๑๑,๐๒๗	๒,๒๒๒,๐๖๕	๒,๒๓๓,๐๐๐	๒,๒๔๓,๐๐๐
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	๐.๕๐	๐.๔๙	๐.๔๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๒) ภาคการเกษตร

๖.๒.๑) การเพาะปลูกและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีพื้นที่การเกษตรจำนวนทั้งสิ้น ๘,๖๗๖,๑๓๒ ไร่ มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร ๒,๘๘๙,๔๐๗ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๗๗ จากเดิม ๒,๗๓๑,๗๔๙ ไร่ โดยกลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๒ มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ มะพร้าวน้ำหอม มะพร้าว (แก่) สับปะรด ข้าวนาปี เป็นต้น โดยมีการทำเกษตรตามแนวทางของ GAP และเกษตรแปลงใหญ่พืชเศรษฐกิจโดยใช้แปลง GAP ๔๖๙ แปลงพื้นที่แปลงใหญ่ ๑๖,๙๓๕.๐๕ ไร่ มีเกษตรกรแปลงใหญ่ ๕๕๔ ราย

ตารางแสดงพื้นที่การเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)					พื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร (ไร่)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๕๔๕,๒๑๖	๕๔๕,๒๑๖	๕๔๕,๒๑๖	๕๔๕,๒๑๖	๕๔๕,๒๑๖	๑๑๐,๐๓๓	๑๑๕,๕๓๓	๑๕๙,๘๒๓	๑๖๖,๗๖๐	๑๗๘,๖๖๘
สมุทรสงคราม	๒๖๐,๔๔๒	๒๖๐,๔๔๒	๒๖๐,๔๔๒	๒๖๐,๔๔๒	๒๖๐,๔๔๒	๑๔๐,๑๐๓	๑๐๖,๕๓๒	๑๐๒,๘๑๖	๙๙,๑๗๐	๑๑๒,๔๕๖
เพชรบุรี	๓,๘๙๖,๔๑๒	๓,๘๙๖,๕๒๘	๓,๘๙๖,๗๑๑	๓,๘๙๖,๗๑๑	๓,๘๙๖,๗๑๑	๘๖๕,๙๘๓	๘๕๙,๖๘๕	๘๘๒,๖๕๕	๘๘๓,๓๙๗	๘๘๘,๘๐๕
ประจวบคีรีขันธ์	๓,๖๖๒,๗๐๔	๓,๘๗๙,๗๖๓	๓,๘๗๙,๗๖๓	๓,๘๗๙,๗๖๓	๓,๘๗๙,๗๖๓	๑,๖๙๙,๓๙๘	๑,๖๒๒,๔๔๕	๑,๕๙๐,๘๗๘	๑,๖๐๒,๔๒๒	๑,๗๐๐,๐๒๕
รวม	๘,๓๖๔,๗๗๔	๘,๓๖๔,๗๗๔	๘,๖๘๑,๙๙๓	๘,๖๗๖,๑๓๒	๘,๖๗๖,๑๓๒	๒,๘๑๕,๕๒๕	๒,๗๐๔,๑๙๙	๒,๗๓๖,๒๑๔	๒,๗๓๑,๗๔๙	๒,๘๘๙,๔๐๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๒.๒) พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

- ในปี ๒๕๖๔ มะพร้าวน้ำหอมมีจำนวน ๓๓,๓๑๒ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๖.๔๑ จากเดิม ๒๒,๗๕๑ ไร่ มีพื้นที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๒๗,๔๐๔ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐.๕๗ จากเดิม ๑๘,๒๐๐ ไร่ ได้ผลผลิต ๑๓๐,๒๔๙ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๓๘ จากเดิม ๑๐๗,๓๐๙ ตัน ผลผลิตมีมูลค่า ๑,๓๑๓.๗๑๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๐๘ จากเดิม ๑,๒๗๔.๔๐๓๒ ล้านบาท
- มะพร้าว (แก่) มีจำนวน ๓๕๕,๘๙๔ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๓ จากเดิม ๓๕๑,๕๗๕ ไร่ มีพื้นที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๓๑๓,๗๔๗.๗๕ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๓๘ จากเดิม ๓๐๖,๔๕๐ ไร่ ได้ผลผลิต ๔๑๐,๐๘๙.๐๑ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๗.๖๐ จากเดิม ๓๒๑,๓๗๘.๐๙ ตัน ผลผลิตมีมูลค่า ๗๓๗๒.๗๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒๕.๘๓ จากเดิม ๓๒๖๔.๖๘ ล้านบาท
- สับปะรด มีจำนวน ๒๖๓,๒๐๖ ไร่ ลดลงร้อยละ ๓๙.๘๙ จากเดิม ๔๓๗,๘๗๖ ไร่ มีพื้นที่ เก็บเกี่ยว จำนวน ๒๑๘,๐๗๔ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๒๓ จากเดิม ๑๘๗,๖๒๐ ไร่ ได้ผลผลิต ๔๗,๐๙๗ ตัน ลดลงร้อยละ ๙๔.๐๖ จากเดิม ๗๙๓,๒๓๔ ตัน ผลผลิตมีมูลค่า ๙,๗๔๒,๔๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐๗.๗๘ จากเดิม ๔,๖๘๘,๘๕๐,๐๐๐ ล้านบาท

- ข้าวนาปีมีจำนวน ๒๗๘,๒๔๕ ไร่ ลดลงร้อยละ ๖.๐๕ จากเดิม ๒๙๖,๑๕๗ ไร่ มีพื้นที่ เก็บเกี่ยว จำนวน ๒๗๘๑๑๘ ไร่ ลดลงร้อยละ ๔.๐๕ จากเดิม ๒๘๙,๘๖๙ ไร่ ได้ผลผลิต ๒๐๗,๒๑๒ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๕๙ จากเดิม ๒๒๙๑๙๒ ตัน ผลผลิตมีมูลค่า ๑๖๘๔,๖๓๑,๑๒๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๘๐ จากเดิม ๑,๖๕๔,๗๖๖,๒๔๐ ล้านบาท สำหรับการปลูกพืชตามแนวทางของ GAP ในปี ๒๕๖๓ มะพร้าวน้ำหอมมีจำนวน แปลง GAP ๒๒๓ แปลง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕.๑๕ จากเดิม ๑๖๕ แปลง พื้นที่แปลงใหญ่ ๓๑๙ ไร่ ลดลงร้อยละ ๔.๕๖ จากเดิม ๓๓๔.๒๕ ไร่ เกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๑๙ ราย ลดลงร้อยละ ๔๗.๒๒ จากเดิม ๓๖ ราย

- มะพร้าว (แก่) มีจำนวนแปลง GAP ๕๖๐ แปลง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๖.๘๙ จากเดิม ๒๙๖ แปลง พื้นที่แปลงใหญ่ ๒,๕๓๗.๒๕ ไร่ ลดลงร้อยละ ๑๖.๙๙ จากเดิม ๓,๐๕๖.๕๐ ไร่ เกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๑๗๘ ราย ลดลงร้อยละ ๓๘.๔๐ จากเดิม ๒๘๙ ราย

- สับปะรด มีจำนวนแปลง GAP ๓๒๗ แปลง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๑.๒๓ จากเดิม ๑๗๑ แปลง พื้นที่แปลงใหญ่ ๓,๘๘๓.๗๕ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๔.๒๒ จากเดิม ๒,๑๐๘.๒๐ ไร่ เกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๑๓๑ ราย ลดลงร้อยละ ๑๘.๑๓ จากเดิม ๑๖๐ ราย

- ข้าวนาปี มีจำนวนแปลง GAP ๒๒๑ แปลง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕๖.๙๐ จากเดิม ๘๖ แปลง พื้นที่แปลงใหญ่ ๘,๔๐๐.๑๕ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐.๘๒ จากเดิม ๕,๙๖๕ ไร่ เกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๑๐๐ ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๒๘ จากเดิม ๘๖ ราย

ตารางแสดงพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓-๕ ลำดับแรกของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก			พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (พันตัน)			มูลค่า(ล้านบาท)		
	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑. มะพร้าวน้ำหอม	๒๒,๗๕๑	๓๓,๓๑๒	๓๔,๒๐๐	๑๘,๒๐๐	๒๗,๔๐๔	๒๘,๑๔๗	๑๐๗	๑๓๐	๑๕๐	๑,๒๗๔.๔๐	๑,๓๑๓.๗๒	๑,๔๗๘.๗
อัตราการผลิตเปลี่ยนแปลง	-	๔๖.๔๒	๒.๖๖	-	๕๐.๕๗	๒.๗๑	-	๒๑.๓๘	๑๕.๓๘	-	๓.๐๘	๑๒.๕๖
๒. มะพร้าว (แก่)	๓๕๑,๕๗๕	๓๕๕,๘๙๔	๓๒๕,๑๑๑	๓๐๖,๔๕๐	๓๑๓,๗๔๗.๒๒	๓๑๑,๒๑๐	๔๓๑	๓๒๑	๔๑๐	๓,๒๖๔.๖๘	๓,๓๗๒.๗๔	๘,๔๕๗
อัตราการผลิตเปลี่ยนแปลง	-	๑๒.๒๘	-๘.๖๕	-	๒.๓๘	-๐.๘๑	-	๒๗.๖๐	๒๗.๗๒	-	๑๒๕.๘๓	๑๔.๗๐
๓. สับปะรด	๔๓๗,๘๗๖	๒๖๓,๒๐๖	๓๐๐,๑๐๐	๑๘๗,๖๒๐	๒๑๘,๐๗๔	๑๙๘,๗๘๐	๗๙๓	๘๗	๑๑๐	๔,๖๘๘.๘๕	๙,๗๔๒.๔๒	๙,๘๕๗.๑
อัตราการผลิตเปลี่ยนแปลง	-	๓๙.๘๙	๑๔.๐๒	-	๑๖.๒๓	-๘.๘๔	-	-๙๔.๐๖	๑๓๔.๐๔	-	๑๐๗.๗๘	๑.๑๘
๔. ข้าวนาปี	๒๙๖,๑๕๗	๒๗๘,๒๔๕	๒๔๗,๔๕๘	๒๘๙,๘๖๙	๒๗๘,๑๑๘	๓๐๐,๗๘๐	๒๒๙	๒๐๗	๒๕๗	๑,๖๕๔.๗๗	๑,๖๘๕.๖๓	๑,๗๐๑.๐
อัตราการผลิตเปลี่ยนแปลง	-	๖.๐๕	-๑๑.๐๖	-	๔.๐๕	๘.๑๕	-	-๙.๕๙	๒๔.๑๕	-	๑.๘๐	๐.๙๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

ตารางแสดงข้อมูล GAP และเกษตรกรแปลงใหญ่พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	จำนวนแปลง GAP			พื้นที่แปลงใหญ่ (ไร่)			จำนวนเกษตรกรแปลงใหญ่ (ราย)		
	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑. มะพร้าว น้ำหอม	๑๖๕	๒๒๓	๑๒๔	๓๓๔.๒๕	๓๑๙	๓๒๕	๓๖	๑๙	๓๐
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	๓๕.๑๕	-๔๔.๓๙	-	-๔.๕๖	๑.๘๘	-	๔๗.๒๒	๕๗.๘๙
๒. มะพร้าว (แก)	๙๘	๒๙๖	๕๖๐	๔๕๗.๖๐	๓,๐๕๖.๕๐	๒,๕๓๗.๒๕	๓๖	๒๘๙	๑๗๘
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	๖๖.๘๙	๘๙.๑๙	-	๕๖๗.๙๔	-๑๖.๙๙	-	๗๐๒.๗๗	-๓๘.๔๐
๓. สับปะรด	๔๘๑	๑๗๑	๓๒๗	๒,๒๑๘.๕	๒,๑๐๘.๒๐	๓,๘๘๓.๗๕	๑๓๙	๑๖๐	๑๓๑
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	-๖.๔๔	๙๑.๒๓	-	๔.๙๗	๘๘.๒๒	-	๑๕.๑๑	-๑๘.๑๓
๔. ส้มโอ	๓๕๐	๔๑๕	๔๗๕	๑,๑๔๕	๑,๕๐๐	๑,๗๘๙	๑๕	๒๕	๓๐
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	๒๘.๘๖	๑๔.๔๖	-	๓๑.๐๐	๑๙.๒๖	-	๖๖.๖๗	๒๐
๕. ข้าวนาปี	๔๖๗	๘๖	๒๒๑	๔,๕๘๕.๒๕	๕,๙๖๕	๘,๔๐๐.๑๕	๑๖๗	๘๖	๑๐๐
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	-๘๑.๕๘	๑๕๖.๙๘	-	๘๐.๖๓	๔๐.๘๒	-	๔๘.๕๐	๑๖.๒๘
รวม	๑,๕๖๑	๑,๑๙๑	๑,๗๐๗	๘,๗๔๐.๖๐	๑๒,๙๔๘.๗๐	๑๖,๙๓๕.๐๕	๓๙๓	๕๗๙	๔๖๙
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	-๒๓.๗๐	๔๓.๓๒	-	๔๘.๑๔	๓๐.๕๐	-	๔๗.๓๓	-๑๘.๙๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๒.๓) อัตราการขยายตัวภาคเกษตร

อัตราการขยายตัวภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๔ อัตรา การขยายตัวภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒๔ จากปี ๒๕๖๓ ที่มีอัตราลดลงร้อยละ ๒.๗๓ จากปี ๒๕๖๒ ซึ่งมีอัตรา การขยายตัวภาคเกษตร ๑๗.๕๓ จะเห็นได้ว่าการขยายตัวภาคเกษตรของกลุ่ม จังหวัดฯ แม้จะได้มีการปรับ ลดลงร้อยละ ๒.๗๓ เมื่อปี ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นผลกระทบจากสถานการณ์โรค โควิด - ๒๐๑๙ แต่เมื่อสถานการณ์ โรคติดต่อง่ายลดลง การขยายตัวของภาคเกษตรก็เริ่มฟื้นตัวขึ้น ตารางแสดงการอัตราการขยายตัวภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	อัตราการขยายตัวภาคเกษตร (ร้อยละ)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
สมุทรสาคร	๗,๔๕๒	๖,๙๔๑	๖,๖๐๐	๗,๑๗๐	๗,๑๔๗
อัตราการเปลี่ยนแปลง		-๖.๘๕	-๔.๙๒	๘.๖๔	-๐.๓๒
สมุทรสงคราม	๔,๗๗๖	๕,๒๙๘	๕,๕๖๔	๕,๙๕๑	๖,๔๗๙
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๑๐.๙๓	๕.๐๒	๖.๙๖	๘.๘๗
เพชรบุรี	๗,๖๒๗	๘,๗๓๓	๑๑,๕๔๐	๑๐,๐๖๒	๙,๙๔๙
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๑๔.๕๐	๓๒.๑๔	-๑๒.๘๑	-๑.๑๒
ประจวบคีรีขันธ์	๑๙,๑๗๔	๑๙,๘๘๙	๒๔,๓๒๑	๒๓,๕๓๒	๒๕,๑๒๐
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๓.๗๓	๒๒.๒๘	-๓.๒๔	๖.๗๕
กลุ่มจังหวัด	๓๙,๐๒๙	๔๐,๘๖๒	๔๘,๐๒๔	๔๖,๗๑๕	๔๘,๖๙๕
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๔.๗๐	๑๗.๕๓	-๒.๗๓	๔.๒๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๒.๔) การทำนาเกลือ

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีพื้นที่ทำนาเกลือในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๕๙,๐๙๙ ไร่ โดยมีพื้นที่ทำนาเกลือลดลงร้อยละ ๓.๐๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๔ ซึ่งมีพื้นที่ทำนาเกลือ ๖๐,๙๔๓ ไร่ โดยมีจำนวน เกษตรกรนาเกลือ จำนวน ๙๘๕ ราย ลดลงร้อยละ ๐.๑๕ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑,๐๐๒ ราย ในปี ๒๕๖๕ มีผลผลิตเกลือ ๓๖๐,๕๕๒ ตัน ลดลงร้อยละ ๑๙.๕๖ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ มีผลผลิต ๔๔๘,๒๕๙ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๔ ในปี ๒๕๖๕ สร้างรายได้ ๓๔๙.๘๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕๖ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ มีรายได้ ๓๔๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๑ ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบเป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดสมุทรสาครมีเกษตรกรนาเกลือ มากที่สุด รองลงมาคือ เพชรบุรี และสมุทรสงคราม ในขณะที่จังหวัดสมุทรสาครมีผลผลิตเกลือและรายได้ จากการขายเกลือมากที่สุด รองลงมาคือเพชรบุรี และสมุทรสงคราม ผลผลิตเกลือที่สำคัญ ของกลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้แก่ ดอกเกลือและเกลือป่น (เกลือขาว เกลือกลาง เกลือดำ)

ตารางข้อมูลการทำนาเกลือทะเลของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	พื้นที่นาเกลือ (ไร่)			จำนวนเกษตรกร (ราย)			ผลผลิต (ตัน)			รายได้ (ล้านบาท)		
	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๒๑,๖๓๙	๒๔,๓๔๓	๒๕,๐๑๐	๓๖๘	๔๒๗	๔๐๐	๕๕๓,๙๕๘	๓๘๙,๔๘๘	๓๐๑,๗๘๑	๓๔๖.๒๒	๓๑๑.๕๙	๓๒๐.๔๕
สมุทรสงคราม	๗,๗๓๒	๗,๕๐๐	๗,๖๔๕	๒๕๕	๒๕๕	๒๕๕	๑๒,๓๗๑	๑๒,๓๗๑	๑๒,๓๗๑	๖.๑๙	๖.๑๙	๖.๑๙
เพชรบุรี	๒๙,๐๐๐	๒๙,๑๐๐	๒๙,๑๐๐	๓๑๗	๓๒๐	๓๓๐	๔๖,๔๐๐	๔๖,๔๐๐	๔๖,๔๐๐	๒๓.๒๐	๒๓.๒๐	๒๓.๒๐
กลุ่มจังหวัด	๕๘,๓๗๑	๖๐,๙๔๓	๕๙,๐๙๙	๙๔๐	๑,๐๐๒	๙๘๕	๖๑๒,๗๒๙	๔๔๘,๒๕๙	๓๖๐,๕๕๒	๓๗๖	๓๔๑	๓๔๙.๘๔
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	๔.๔๑	-๓.๐๒	-	๖.๖๐	๐.๑๕	-	-๒๖.๘๔	-๑๙.๕๖	-	-๙.๓๑	๒.๕๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

ตารางแสดงผลผลิตเกลือที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด/ผลผลิต เกลือทะเล	ปริมาณการผลิต			มูลค่า (บาท)		
	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
ดอกเกลือ	๑๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐
เกลือป่น	๒๐,๐๐๐	๑๑,๔๐๐	๑๘,๗๖๐	๘๐,๐๐๐	๔๕,๖๐๐	๗๕,๐๔๐
เกลือขาว	๓๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
เกลือกลาง	๓๑,๐๐๐	๓๓,๕๔๐	๓๕,๖๕๙.๒๐	๑๒๔,๐๐๐	๑๓๔,๑๖๐	๑๔๒,๖๓๖.๘๐
เกลือดำ	๓๔,๒๘๐	๖๒,๔๐๐	๔๖,๗๒๐	๑๓๗,๑๒๐	๒๔๙,๖๐๐	๑๘๖,๘๘๐
กลุ่มจังหวัด	๑๒๕,๒๘๐	๑๖๔,๓๔๐	๑๖๖,๑๓๙.๒๐	๕๖๑,๑๒๐	๗๒๙,๓๖๐	๗๕๔,๕๕๖.๘๐
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	๓๑.๑๘	๑.๐๙	-	๒๙.๙๘	๓.๔๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๓) ปศุสัตว์

สัตว์ที่มีความสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย โคเนื้อ โคนม-น้ำนมดิบ สุกร และแพะ โดยในปี ๒๕๖๕ สัตว์ที่มีมูลค่ารวมสูงที่สุด คือ โคเนื้อ มูลค่า ๙,๙๕๖.๑๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐.๕๘ จากปี ๒๕๖๔ ที่มีมูลค่า ๘,๒๕๖.๗๐ ล้านบาท ส่วนโคนม มูลค่า ๒,๗๒๔.๓๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๖.๙๔ จากปี ๒๕๖๔ ที่มีมูลค่า ๑,๙๘๙.๔๐ ล้านบาท และสุกร มีมูลค่า ๘๘๐.๔๐ ล้านบาท ลดลง ร้อยละ ๑.๙๗ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๘๙๘.๑๐ ล้านบาท

ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าของสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

รายการ	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕	
	ปริมาณ (พันตัว)	มูลค่า (พันล้านบาท)	ปริมาณ (พันตัว)	มูลค่า (พันล้านบาท)	ปริมาณ (พันตัว)	มูลค่า (พันล้านบาท)	ปริมาณ (พันตัว)	มูลค่า (พันล้านบาท)	ปริมาณ (พันตัว)	มูลค่า (พันล้านบาท)
โคเนื้อ	๑๒๒.๐	๕๐.๘	๒๘๔.๙	๖,๙๓๓.๖	๓๒๗.๑	๘,๐๙๘.๑	๓๕๕.๕	๘,๒๕๖.๗	๘๑๙.๖	๙,๙๕๖.๑
โคนม	๕๑.๒	๐.๕๖๙	๓๑.๙	๑,๘๒๙.๙	๓๒.๙	๑,๙๒๐.๙	๓๓.๗	๑,๙๘๙.๔	๔๗.๓	๒,๗๒๔.๓
สุกร	๒๐๔.๔	๑.๕๐	๒๐๕.๒	๕๐๒.๗	๒๖๒.๕	๗๗๔.๘	๒๔๗.๑	๘๙๘.๑	๒๒๐.๙	๘๘๐.๔
ไก่	๑,๕๕๗.๖	๐.๑๔๙	๔๘๖.๐๒๖	๑๔๙.๙	๔๙๙.๖	๑๔๒.๑	๕๐๔.๕	๑๔๐.๓	๑,๗๔๓.๑	๒๑๖.๐๒
แพะ	๗๔.๒๐	๐.๒๓๒	๔๐.๗	๑๐๓.๗	๔๒.๒	๑๑๐.๒๙	๔๓.๖	๑๒๐.๘๕	๘๒.๐	๒๘๔.๔๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๔) การประมง

ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๕ มีการทำประมงพาณิชย์ มากที่สุด จำนวน ๑๘๐,๘๑๘.๗๗ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒,๕๕๓.๖๐ ล้านบาท รองลงมาเป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และประมงพื้นบ้าน จำนวน ๒๓,๙๔๘.๙๐ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑,๙๗๐.๓๐ ล้านบาท และ ๑,๒๙๔.๖๗ ล้านบาท และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวน ๓,๕๖.๐ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑๐๑.๐๘ ล้านบาท

ตารางผลผลิตและมูลค่าการผลิตการประมงกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

ประเภท	ผลผลิต (ตัน)					มูลค่า (ล้านบาท)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑. ประมงพาณิชย์	๑๘๔,๓๘๑	๑๗๖,๘๓๒	๑๖๒,๓๖๐	๑๘๘,๓๔๒.๒๕	๑๘๐,๘๑๘.๗๗	๓,๙๑๙.๙๔	๓,๔๒๑.๙	๓,๐๖๔.๙	๓,๑๒๖.๗๕	๒,๕๕๓.๖
๒. ประมงพื้นบ้าน	๑๐๓,๕๑๒.๑๔	๘,๘๙๗.๓๕	๓๕.๖๓	๒๓๑.๔	๒๓,๙๔๘.๙	๕,๑๙๖.๒๓	๑,๓๖๖.๑๒	๔.๗๒	๑๘.๒๒	๑,๒๙๔.๖๗
๓. เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	๑๙,๘๑๐.๓๖	๑๑,๖๔๒.๓๖	๑๑,๖๔๒.๓๖	๑๕,๙๐๐.๖	๒๓,๙๔๘.๙	๑,๘๓๘.๑๘	๑,๔๑๔.๖	๑,๔๑๔.๖	๒,๙๙๐.๓๘	๑,๙๗๐.๓
๔. เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	๒,๑๗๒.๗๘	๑,๔๖๕.๘๗๖	๑,๔๖๕.๘๗๖	๔,๙๘๖.๙	๓,๕๖.๐	๑๒๘.๖๖	๑๐๖.๓	๑๐๖.๓	๒๕๔.๓๒	๑๐๑.๐๘
รวม	๓๐๙,๘๗๖.๒๘	๑,๖๖๓,๒๘๗.๗๑	๑,๖๓๙,๙๐๓.๙๙	๒๐๔,๔๖๑.๑๕	๒๓๑,๗๒๒.๕๗	๑๑,๐๘๓.๐๑	๖,๓๐๘.๙๒	๔,๕๙๐.๕๒	๖,๓๘๙.๖๗	๕,๙๑๙.๖๕

ที่มา : กลุ่มสถิติการประมง กองนโยบายและแผนพัฒนาการประมง ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๔.๑ สินค้าประมงที่สำคัญ

สินค้าประมงที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้แก่ กุ้งขาว ปลากะพงขาว หอยแครง ปลาสกลิต ในปี ๒๕๖๕ กุ้งขาว จำนวน ๑๙,๖๖๓ ตัน มูลค่า ๘,๖๘๗.๓๐ ล้านบาท รองลงมา คือ หอยแครง จำนวน ๖,๔๒๓.๗๐ ตัน มูลค่า ๑,๑๓๐.๘๘ ล้านบาท และปลากะพงขาว จำนวน ๖,๓๐.๕๐ ตัน มูลค่า ๙๗๑.๙๔ ล้านบาท

ตารางสินค้าประมงที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

สินค้าประมง	ผู้ประกอบการอาชีพ (ราย)					ผลผลิต (ตัน)					มูลค่า (ล้านบาท)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑.กุ้งขาว	๑๔๒	๒,๙๕๒	๓,๙๕๑	๓,๘๐๙	๒,๒๖๔	๒๓,๖๘๐	๔๙,๖๐๖	๕๔,๙๐๗	๖๑,๓๘๗	๑๙,๖๖๓	๔,๑๓๔.๖	๗,๖๓๙	๗,๗๑๔.๒	๗,๔๕๐.๒	๘,๖๘๗.๓
๒.ปลากะพงขาว	๗๖	๓๑๑	๓๗๓	๒๙๕	๕๓๖	๑,๑๒๔.๓	๔,๒๓๙	๖,๙๐๗.๖	๗,๐๑๐.๒	๖,๓๐๕.๕	๑,๓๔๔.๒	๔,๔๕๕	๗,๕๕๕.๗	๗,๘๙๙.๙	๙,๗๑๔.๙
๓.หอยแครง	๕๑๔	๖๘๖	๔๔๙	๓๙๘	๑,๐๔๑	๔,๗๔๕.๓	๖,๗๐๙	๓,๒๗๘	๕,๗๔๕	๖,๔๒๓.๗	๗๑๑.๘๐	๘๑๘.๐๘	๔๑๕.๘	๖๒๔.๖๕	๑,๑๓๐.๘
๔.ปลาสกลิต	๑๗๐	๔๕๐	๔๓๒	๔๔๐	๖๐๑	๙๖๓.๓๒	๙,๖๗๙.๕	๘,๐๗๓.๑	๖,๐๐๘.๒	๑๒,๑๑๒	๘๑.๘๘	๘๒๒.๗๖	๗๒๖.๕๙	๕๐๒.๕๖	๘๘๖.๙๓

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๕) ภาคอุตสาหกรรม

๖.๕.๑ โรงงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางล่าง ๒

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีจำนวนโรงงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๗,๔๗๐ แห่ง เงินลงทุน ๔๗๙,๑๐๓.๒๐ ล้านบาท จำนวนคนงานรวม ๔๑๗,๙๐๐ คน โดยในปี ๒๕๖๕ การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้น โดยจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๗,๓๗๔ โรงงาน เป็นจำนวน ๗,๔๗๐ โรงงาน โดยมีคนงานเพิ่มขึ้นจากเดิม ๔๑๐,๗๐๐ คน เป็น ๔๑๗,๙๐๐ คน ในส่วนของ มูลค่าเงินลงทุนนั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔๗ จากเดิม ๔๗๒,๑๔๔ ล้านบาท เป็น ๔๗๙,๑๐๓.๒๐ ล้านบาท ทั้งนี้ จังหวัด สมุทรสาครมีจำนวนโรงงานมากที่สุด ๖,๑๘๙ แห่ง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมการผลิต และ อุตสาหกรรมโลหะ ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนโรงงานและแรงงานภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ปี ๒๕๖๑			ปี ๒๕๖๒			ปี ๒๕๖๓			ปี ๒๕๖๔			ปี ๒๕๖๕		
	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (พันคน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (พันคน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (พันคน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (พันคน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (พันคน)
สมุทรสาคร	๖,๓๔๑	๒๘๗,๙๘๕	๓๒๗.๓	๖,๕๓๒	๓๐๐,๑๐๐	๓๓๔.๔	๖,๑๑๖	๓๒๗,๘๗๗	๓๔๘.๒	๖,๓๑๐	๓๔๙,๑๓๐	๓๖๐.๗	๖,๓๘๔	๓๕๔,๙๔๓	๓๖๗.๔
สมุทรสงคราม	๓๓๐	๘,๙๗๗.๘	๑๐.๓	๓๓๒	๙,๐๓๑.๕	๑๐.๓	๒๒๑	๘,๗๗๑.๐	๙.๕	๒๒๔	๙,๐๖๒.๕	๙.๗	๒๒๙	๙,๓๐๗.๙	๙.๙
เพชรบุรี	๓๕๗	๕๑,๐๙๑.๗	๑๙.๘	๓๘๓	๕๓,๒๕๓.๘	๒๐.๔	๓๙๙	๕๔,๒๔๕.๗	๒๑.๑	๔๒๐	๕๕,๓๔๐.๓	๒๑.๗	๔๓๙	๕๖,๑๒๒.๒	๒๒.๐
ประจวบคีรีขันธ์	๖๙๘	๕๙,๕๗๕.๗	๒๐.๓	๖๙๗	๕๙,๕๖๗.๗	๒๐.๓	๔๒๒	๕๙,๓๑๔.๙	๑๙.๐	๔๒๐	๕๘,๖๑๑.๒	๑๘.๖	๔๑๘	๕๘,๗๓๐.๑	๑๘.๖
กลุ่มจังหวัด	๗,๗๒๖	๔๐๗,๖๓๐.๒	๓๗๗.๗	๗,๙๔๔	๔๒๑,๙๕๓	๓๘๕.๔	๔,๑๕๘	๔๕๐,๒๐๘.๖	๓๙๗.๘	๗,๓๗๔	๔๗๒,๑๔๔	๔๑๐.๗	๗,๔๗๐	๔๗๙,๑๐๓.๒	๔๑๗.๙

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

ตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	โรงงานขนาดเล็ก (ไม่เกิน ๕๐ คน) (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๑)					โรงงานขนาดกลาง (ระหว่าง ๕๑ - ๒๐๐ คน) (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๒)					โรงงานขนาดใหญ่ (๒๐๑ คนขึ้นไป) (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๓)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๔,๐๐๒	๔,๒๘๙	๔,๕๔๘	๔,๗๒๖	๔,๙๒๑	๑,๐๕๑	๑,๑๐๐	๑,๑๓๖	๑,๑๔๙	๑,๑๖๒	๒๖๒	๒๖๙	๒๗๗	๒๘๖	๓๐๑
สมุทรสงคราม	๒๗๐	๒๗๕	๑๕๙	๒๐๖	๑๗๙	๔๓	๔๕	๕๐	๑๖	๔๕	๑๒	๑๒	๑๒	๒	๕
เพชรบุรี	๒๖๗	๒๙๑	๓๐๕	๓๒๒	๓๔๑	๗๑	๗๓	๗๔	๗๗	๗๗	๑๙	๑๙	๒๐	๒๑	๒๑
ประจวบคีรีขันธ์	๖๓๘	๖๓๔	๓๕๙	๓๕๗	๓๕๕	๔๔	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๑๖	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓
กลุ่มจังหวัด	๕,๑๗๗	๕,๔๘๙	๕,๓๗๑	๕,๖๑๑	๕,๗๙๕	๑,๒๐๙	๑,๒๖๘	๑,๓๑๐	๑,๒๙๒	๑,๓๓๔	๓๐๖	๓๑๓	๓๒๒	๓๒๒	๓๔๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

ตารางแสดงจำนวน เงินทุน แรงงาน และเครื่องจักรของโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดฯ ปี ๒๕๖๔

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๑			ปี ๒๕๖๒			ปี ๒๕๖๓			ปี ๒๕๖๔			ปี ๒๕๖๕		
	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน(คน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน(คน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช	๙๐	๑,๒๙๙.๑	๑,๒๒๗	๘๙	๑,๒๙๙.๒	๑๒๒๗	๘๙	๗,๒๘๘.๗๔	๓,๓๕๘	๙๑	๗,๓๓๘.๑๙	๓,๓๗๘	๔๕	๑,๔๓๓.๕๓	๑,๐๗๐
๒. อุตสาหกรรมอาหาร	๑๔๓	๑๓,๕๒๘.๘	๑๓,๕๑๐	๑๗๖	๑๓,๕๘๐.๓๘	๑๓,๕๓๙	๘๔๗	๗๑,๗๗๘.๘๔	๙๙,๖๑๑	๘๕๕	๗๒,๗๒๔.๕๘	๑๐๐,๕๑๐	๑๔๒	๑๔,๖๖๐.๑๑	๑๓,๒๑๗
๓. อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๓๕	๑๐๗.๖๕	๑๖๕	๒๖	๑๐๗.๖๕	๑๖๕	๑๙	๑,๐๗๕.๑๔	๖๘๒	๑๙	๑,๐๗๕.๑๔	๖๘๒	๒	๖๘	๗๗
๔. อุตสาหกรรมสิ่งทอ	๔๐	๓,๒๒๑.๑	๒,๑๔๕	๕๑	๓,๓๑๐.๙๙	๒,๑๙๔	๔๔๖	๒๙,๘๒๒.๗๗	๔๐,๓๒๙	๔๔๘	๒๙,๙๓๓.๘๔	๔๐,๕๒๐	๕๐	๓,๔๕๑.๙๖	๒,๒๓๗
๕. อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๒	๘๙.๘	๓๒๒	๒	๘๙.๘	๓๒๒	๙๓	๓,๖๖๒.๐๗	๒๐,๐๑๐	๙๓	๓,๖๖๒.๐๗	๒๐,๐๑๐	๓	๑๗๑.๔	๓๒๒
๖. อุตสาหกรรมผลิตหนังสือและผลิตภัณฑ์จากหนังสือ	๑	๗๐.๐	๒๒๘	๑	๗๐	๒๒๘	๑๘๘	๗,๕๗๐.๒	๘,๔๕๑	๑๘๙	๗,๘๑๖.๒	๘,๓๖๓	๑	๗๐	๒๒๘
๗. อุตสาหกรรมไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้	๘๒	๓,๒๗๓.๒	๑,๐๔๘	๖๔	๓,๒๗๓.๒๘	๑,๐๔๘	๑๗๑	๑๑,๕๐๗.๑๑	๗,๒๓๙	๑๗๓	๑๑,๕๒๐.๓๑	๗,๒๗๔	๔๕	๓,๒๘๔.๔๒	๙๓๗
๘. อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และครุภัณฑ์	๑๐	๒,๐๖๙.๗	๑,๖๔๓	๑๐	๒,๐๖๙.๗๗	๑,๖๔๓	๑๓๔	๖,๑๒๘.๓๖	๕,๕๑๗	๑๓๖	๖,๒๖๔.๓๖	๕,๖๔๓	๖	๒,๐๖๒.๓๒	๑,๖๑๑
๙. อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	๗	๕๑๒.๔	๕๐๕	๘	๕๑๗.๔๓	๕๑๒	๒๖๓	๑๕,๐๐๔.๒๖	๙,๐๕๔	๒๖๕	๑๕,๐๑๓.๕๖	๙,๐๖๖	๘	๕๑๗.๔๓	๕๑๒
๑๐. อุตสาหกรรมการพิมพ์ การเย็บเล่มทำปก	๙	๓๐๙.๔	๑๙๑	๖	๓๐๙.๔๕	๑๙๑	๑๗๓	๑๑,๐๒๑.๑๕	๑๓,๓๑๐	๑๗๘	๑๑,๐๕๗.๕๙	๑๓,๕๐๗	๒	๓๐๕	๑๗๘
๑๑. อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๘	๓๔๖.๙๕	๑,๒๕๗	๑๖	๓๘๘.๙๕	๑,๒๖๕	๑,๑๗๕	๓๘,๘๑๙.๓๖	๔๓,๘๐๘	๑,๑๘๐	๓๙,๙๒๐.๔๕	๔๔,๔๒๓	๑๓	๓๗๖.๒๙	๑,๒๑๙
๑๒. อุตสาหกรรมปิโตรเลียม	๑๘	๒,๔๕๒.๑	๓๐๘	๑๙	๒,๕๓๒.๐๘	๓๐๘	๑๓๕	๖,๕๕๐.๖๓	๔,๖๓๗	๑๓๘	๖,๕๘๕.๔๓	๔,๖๕๗	๒๓	๒,๖๓๘.๔๕	๓๔๗
๑๓. อุตสาหกรรมยาง	๑๒	๕๓.๐๕	๔๑	๑๒	๕๓.๐๕	๔๑	๗๑๕	๕๗,๒๘๙.๑๙	๘๖,๔๖๕	๗๑๗	๕๘,๑๒๗.๙๘	๘๗,๓๒๙	๓	๕๐.๕	๒๖
๑๔. อุตสาหกรรมพลาสติก	๒๘	๒,๗๐๓.๓	๑,๕๐๐	๓๐	๒,๗๕๘.๔	๑,๕๔๒	๔๘	๔,๐๖๑.๙๔	๒,๓๓๖	๕๐	๔,๒๐๒.๖๕	๒,๔๘๔	๓๕	๓,๒๕๕.๑๑	๑,๙๑๙
๑๕. อุตสาหกรรมโลหะ	๙๑	๖,๖๕๖.๒	๙๔๐	๙๑	๖,๖๗๘.๓	๙๔๔	๔๖๕	๓๓,๘๐๒.๘๕	๓๙,๑๙๓	๔๖๘	๓๓,๘๘๕.๕๕	๓๙,๓๒๖	๗๑	๗,๔๑๑.๙๕	๑,๐๕๐
๑๖. อุตสาหกรรมภัณฑ์ขั้นมูลฐาน	๑๐	๓๑๑,๗๖๘.๑	๒,๓๓๒	๑๑	๓๒,๕๗๓.๒๒	๒,๔๒๑	๓๓๑	๔๒,๘๔๓.๙๒	๑๒,๖๗๒	๓๓๓	๔๒,๙๐๕.๑๗	๑๒,๗๐๖	๑๐	๓๒,๔๕๙.๙๖	๒,๔๓๔
๑๗. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๕๓	๖,๐๔๒.๐๗	๒,๓๔๑	๕๙	๖,๖๕๔.๐๖	๒,๖๐๑	๑,๐๗๕	๔๐,๒๔๒.๑๔	๓๖,๘๐๐	๑,๐๘๑	๔๐,๓๘๗.๘๓	๓๖,๙๕๒	๔๔	๕,๙๓๕.๙๗	๒,๔๔๔
๑๘. อุตสาหกรรมเครื่องจักรและเครื่องกล	๓๐	๒,๐๖๖.๐	๓,๘๗๐	๓๐	๒,๐๖๖.๐๗	๓,๘๗๐	๑๓๙	๘,๓๑๘.๕๘	๑๒,๐๙๙	๑๓๘	๘,๒๕๕.๕๘	๑๒,๐๘๗	๑๖	๒,๐๖๖.๘๒	๓,๘๖๓
๑๙. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๕	๒๓๗.๔	๑๕๑	๗	๒๘๔.๔๑	๑๙๖	๒๑๖	๘,๒๓๓.๖๑	๙,๑๔๕	๒๒๑	๘,๔๐๒.๑๙	๙,๓๑๒	๕	๒๘๔	๑๙๒
๒๐. อุตสาหกรรมยานพาหนะ	๙๓	๒,๖๗๙.๔	๒,๕๕๕	๙๕	๒,๘๖๓.๔๗	๒,๖๐๕	๒๙๘	๑๒,๒๓๙.๖๒	๑๒,๔๕๐	๒๙๘	๑๒,๒๔๕.๑๒	๑๒,๔๕๕	๖๔	๓,๐๕๗.๔๗	๒,๕๒๖
๒๑. อุตสาหกรรมอื่น ๆ	๒๗๓	๓๐,๔๔๘.๔	๓,๙๐๖	๒๗๗	๓๑,๐๔๑.๕๙	๓,๙๒๖	๘๐๗	๘๑,๑๒๐.๖๙	๓๐,๖๙๐	๘๑๗	๘๒,๙๖๐.๖๖	๓๐,๙๘๗	๒๖๙	๓๑,๒๕๕.๗๑	๔,๑๒๖
รวม	๑,๐๓๔	๑๐๙,๙๓๔.๑๗	๔๐๑๘๘	๑,๐๘๐	๑๑๒,๘๒๑.๖	๔๐,๗๙๘	๗,๘๒๗	๔๙๘,๓๘๘.๑๗	๔๙๗,๘๕๖	๗,๘๘๖	๕๐๔,๒๘๔.๕	๕๐๑,๖๗๑	๘๕๗	๑๑๔,๘๕๒.๔	๔๐,๕๓๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๕.๒) อุตสาหกรรมที่สำคัญ

อุตสาหกรรมที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ คือ อุตสาหกรรมอาหาร ผลิตภัณฑ์พลาสติก อุตสาหกรรมโลหะ และอื่นๆ โดยในปี ๒๕๖๔ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕.๖๕ จากปี ๒๕๖๓ ที่มีการหดตัวลงร้อยละ ๒.๔๑ ซึ่งเป็นการหดตัวลงอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๒ ที่หดตัวลงร้อยละ ๑.๓๓

ตารางแสดงการอัตราการขยายตัว GPP ภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
สมุทรสาคร	๒๘๐,๐๖๓	๒๙๒,๐๙๑	๒๙๑,๘๗๖	๒๘๔,๘๑๙	๒๙๗,๑๕๖
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๔.๒๙	-๐.๐๗	-๒.๔๒	๔.๓๓
สมุทรสงคราม	๕,๖๐๑	๕,๖๓๗	๖,๔๒๖	๖,๑๖๕	๗,๑๑๘
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๐.๖๔	๑๔.๐๐	-๔.๐๖	๑๕.๔๖
เพชรบุรี	๒๑,๘๗๕	๑๙,๖๒๗	๑๘,๓๘๕	๑๗,๙๘๙	๒๐,๐๖๐
อัตราการเปลี่ยนแปลง		-๑๐.๒๘	-๖.๓๓	-๒.๑๕	๑๑.๕๑
ประจวบคีรีขันธ์	๒๘,๑๘๖	๒๕,๓๖๐	๒๑,๔๖๙	๒๑,๐๒๐	๒๔,๓๑๗
อัตราการเปลี่ยนแปลง		-๑๐.๐๓	-๑๕.๓๔	-๒.๐๙	๑๕.๖๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๓๓๕,๗๒๕	๓๔๒,๗๑๔	๓๓๘,๑๕๖	๓๒๙,๙๙๓	๓๔๘,๖๕๑
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๒.๐๘	-๑.๓๓	-๒.๔๑	๕.๖๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๕.๖) การค้าชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีช่องทางผ่านแดน คือ ด่านสิงขร ซึ่งเป็นจุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร ตั้งอยู่ที่บ้านสิงขร หมู่ที่ ๖ ตำบลคลองวาฬ อำเภอ เมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตรงข้ามกับบ้านมุดอง เขตเมืองตะนาวศรีของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สำหรับ มูลค่าของการค้าชายแดน ในขณะที่ด่านสิงขรมีสถานะเป็นจุดผ่อนปรนพิเศษทางการค้า ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากมูลค่า ๑,๖๒๕.๕๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๒ ลดลงเป็น ๑,๔๔๓.๕๕ ล้านบาท และในปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นเป็น ๑,๗๑๕.๓๔ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ ซึ่งสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ ลูกกุ้งขาวมีชีวิต กุ้งขาวแช่แข็ง อาหารสัตว์ กระป๋องเปล่าพร้อมฝา เรือไฟเบอร์กลาส ปูนซีเมนต์ ปลากระดี่ทะเลทั้งตัวแช่แข็ง น้ำมันดีเซล น้ำมันเบนซิน เป็นต้น

ตารางแสดงมูลค่าการค้าขายแดนที่ผ่านพิธีการศุลกากร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔

หน่วย : ล้านบาท

การส่งออก - นำเข้า	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
มูลค่าสินค้านำเข้า	๑,๓๑๗.๕๙	๑,๒๑๒.๔๖	๖๘๔,๐๑๕
- อัตราเปลี่ยนแปลง	-๗.๖๖	-๗.๙๘	-๔๓.๕๙
มูลค่าสินค้าส่งออก	๓๐๗.๙๑	๒๓๑.๐๙	๑,๐๓๑.๓๓
- อัตราเปลี่ยนแปลง	๔๓.๐๗	-๒๔.๙๕	๓๔๖.๒๙
มูลค่าการค้าขายแดนรวม	๑,๖๒๕.๕	๑,๔๔๓.๕๕	๑,๗๑๕.๓๔
- อัตราเปลี่ยนแปลง	๖๖.๙๐	-๑๑.๑๙	๑๘.๘๓

ที่มา : ด้านศุลกากรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ , พ.ศ. ๒๕๖๕

ผลที่คาดว่าจะได้รับภายหลังการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวร

๑) การค้าขายแดนทั้งการค้าการลงทุน การค้าขายแดนทั้งสองฝ่ายจะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าอุปโภค บริโภค เครื่องอำนวยความสะดวก เนื่องจากเกิดการขยายตัวของชุมชน ตลอดจน การขยายตัวทางการค้าการลงทุนจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปสู่เมืองมะริด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลผลิตทางการประมง และการเกษตร ซึ่งคาดการณ์ว่าจะมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๓,๐๐๐ ล้านบาท

๒) การขนส่งและโลจิสติกส์ การเชื่อมโยง ๒ ฝั่งคาบสมุทร ระหว่างอ่าวไทย และทะเลอันดามัน ด้วยระยะทางเพียง ๑๘๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๔ ชั่วโมง จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงของการขนส่ง ของสินค้าและผลผลิตทางการเกษตร การประมง ระหว่างกันของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และเมืองมะริด

๓) การท่องเที่ยว มะริดเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวด้านทะเลที่มีชื่อเสียงเนื่องจากมีเกาะ กว่า ๘๐๐ เกาะ ซึ่งนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงาม ซึ่งปัจจุบันการเข้าถึงเป็นไปได้ยาก ดังนั้น การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจากหัวหิน และชะอำ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติของกลุ่มจังหวัดฯ สู่เมืองมะริด จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

๕.๗) การท่องเที่ยว

๕.๗.๑) จำนวนนักท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีนักท่องเที่ยวมาเยือนในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒๓,๘๑๒,๔๕๒ คน แยกเป็นคนไทยจำนวน ๒๓,๕๘๖,๒๘๐ คน ชาวต่างชาติจำนวน ๒๒๖,๑๗๒ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔๑.๔๔ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ ที่มีผู้มาเยี่ยมเยือนจำนวน ๖,๙๗๔,๑๙๗ คน โดยประกอบด้วยคนไทย จำนวน ๖,๙๖๗,๗๓๘ คน และชาวต่างชาติ จำนวน ๖,๔๕๙ คน

ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ผู้เยี่ยมเยือน (คน)					คนไทย (คน)					ชาวต่างชาติ (คน)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๑,๕๕๗,๔๐๔	๑,๕๑๕,๔๕๘	๑,๕๗๕,๘๒๙	๑,๖๔๔,๔๑๔	๑,๕๕๒,๘๖๖	๑,๕๕๒,๘๖๖	๑,๕๑๑,๑๑๐	๑,๕๗๕,๖๕๓	๑,๕๕๐,๓๘๖	๑,๕๕๐,๓๘๖	๔,๓๘๖	๔,๓๘๖	๑,๑๗๖	๑,๑๗๖	๑,๑๗๖
สมุทรสงคราม	๒,๐๓๙,๐๗๓	๒,๐๗๔,๑๓๔	๑,๙๓๙,๑๖๓	๑,๘๘๑,๙๐๖	๑,๘๕๒,๐๙๘	๑,๘๘๑,๙๐๖	๑,๘๘๑,๙๐๖	๑,๘๘๑,๙๐๖	๑,๘๘๑,๙๐๖	๑,๘๘๑,๙๐๖	๕๐,๗๗๑	๕๕,๗๗๑	๕๕,๗๗๑	๕๕,๗๗๑	๕๕,๗๗๑
เพชรบุรี	๙,๐๖๔,๗๗๖	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙	๘,๙๕๔,๔๕๙
ประจวบคีรีขันธ์	๗,๑๖๙,๕๒๗	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๗,๒๕๙,๖๖๙	๑,๒๓๖,๒๓๖	๑,๒๓๖,๒๓๖	๑,๒๓๖,๒๓๖	๑,๒๓๖,๒๓๖	๑,๒๓๖,๒๓๖
กลุ่มจังหวัด	๑๙,๘๓๐,๘๐๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐	๑๙,๘๗๐,๗๖๐
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-๐.๑๒	-๐.๑๒

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๕.๗.๒) รายได้จากการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีรายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒๙,๔๘๖.๗๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๓.๓๐ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒๐,๕๗๗ ล้านบาท และลดลง ร้อยละ ๕๕.๘๗ จากเดิม ๓๔,๘๖๑.๘๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๓
ตารางแสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๒,๖๓๐.๒๖	๒,๔๘๘.๗๔	๖๙๒.๗๔	๑๔๒	๗๑๔
สมุทรสงคราม	๓,๐๑๘.๗๐	๓,๐๘๑.๔๑	๑,๗๒๔.๔๕	๙๓๕	๕๕๐
เพชรบุรี	๓๑,๕๗๔.๕๖	๓๑,๐๓๔.๓๙	๑๔,๕๒๓.๘๒	๘,๙๖๙	๑๔,๓๙๔.๖๕
ประจวบคีรีขันธ์	๔๒,๑๔๖.๘๐	๔๒,๓๙๒.๖๓	๑๘,๐๒๐.๘๑	๑๐,๕๓๑	๑๓,๘๗๘.๑๒
กลุ่มจังหวัด	๗๙,๓๗๐.๒๒	๗๘,๙๙๗.๑๗	๓๔,๘๖๑.๘๒	๒๐,๕๗๗	๒๙,๔๘๖.๗๗
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	-๐.๔๗	-๕๕.๘๗	-๔๐.๙๘	๔๓.๓๐

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบุรี ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๕.๗.๓) จำนวนสถานประกอบการที่รับมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) สถานประกอบการที่ได้รับมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ทั่วประเทศมีจำนวน ๑๕,๕๕๐ แห่ง โดยกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีสถานประกอบการจำนวน ๖๖๑ แห่ง แบ่งเป็น จังหวัดเพชรบุรี ๑๕๙ แห่ง จังหวัดสมุทรสาคร ๖๖ แห่ง จังหวัดสมุทรสงคราม ๓๕ แห่ง และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๔๐๑ แห่ง ซึ่งประกอบด้วย

๑. ประเภทภัตตาคาร ร้านอาหาร มี ๒๖๗ แห่ง
๒. ประเภทโรงแรม ที่พัก และโฮมสเตย์ มี ๒๐๒ แห่ง
๓. ประเภทนันทนาการ และสถานที่ท่องเที่ยว มี ๓๓ แห่ง
๔. ประเภทยานพาหนะ มี ๙๙ แห่ง
๕. ประเภทบริษัทนำเที่ยว มี ๕ แห่ง
๖. ประเภทสุขภาพและความงาม มี ๙ แห่ง
๗. ประเภทห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้า มี ๑๑ แห่ง
๘. ประเภทกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว มี ๑๒ แห่ง
๙. ประเภทจัดกิจกรรม/จัดประชุม/โรงละคร/โรงแรมหรู มี ๖ แห่ง
๑๐. ประเภทร้านค้าของที่ระลึกและร้านค้าอื่น ๆ มี ๑๗ แห่ง

๕.๗.๔) อัตราการขยายตัวภาคบริการ : อัตราการขยายตัว GPP ภาคบริการของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๔ มีอัตราการลดลงภาคบริการ ร้อยละ ๓.๕๗ ต่อเนื่องจาก ปี ๒๕๖๓ ที่ลดลงร้อยละ ๒.๔๓ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อโคโรนา - ๒๐๑๙ โดยจะเห็นได้ว่า ปี ๒๕๖๒ ก่อนเกิดการระบาดของโรคติดต่อ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕.๐๑ ในปี ๒๕๖๒

ตารางแสดงการอัตราการขยายตัว GPP ภาคบริการของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	อัตราการขยายตัวภาคบริการ (ร้อยละ)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
สมุทรสาคร	๑,๒๓๑	๑,๒๐๖	๑,๓๓๘	๑,๒๘๕	๑,๒๖๓
อัตราการเปลี่ยนแปลง		-๒.๐๓	๑๐.๙๕	-๓.๙๖	-๑.๗๑
สมุทรสงคราม	๔๒๙	๓๕๘	๓๑๗	๒๙๖	๒๖๑
อัตราการเปลี่ยนแปลง		-๑๖.๕๕	-๑๑.๔๕	-๖.๖๒	-๑๑.๘๒
เพชรบุรี	๔๔๙	๔๕๘	๔๙๐	๕๒๓	๕๖๒
อัตราการเปลี่ยนแปลง		๒.๐๐	๖.๙๙	๖.๗๓	๗.๔๖
ประจวบคีรีขันธ์	๗๓๔	๗๐๑	๗๑๔	๖๘๖	๖๐๔
อัตราการเปลี่ยนแปลง		-๔.๔๙	๑.๙๑	-๓.๙๘	-๑๑.๙๑
กลุ่มจังหวัด	๒,๘๔๓	๒,๗๒๓	๒,๘๕๙	๒,๗๙๐	๒,๖๙๐
อัตราการเปลี่ยนแปลง		-๔.๒๒	๕.๐๑	-๒.๔๓	-๓.๕๗

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๕.๘) รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในปี ๒๕๖๕ มูลค่า ๑๖,๗๗๙,๔๗๓,๙๒๕ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๑๐ จากเดิมปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๑๕,๕๒๒,๐๕๐,๙๔๘ บาท ในขณะที่ผู้ประกอบการในปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๓,๑๘๑ ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๓.๘๗ จากเดิม ๒,๒๑๑ ราย เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๗.๐๔ เป็นไปในทิศทางเดียวกับมูลค่ารายได้ จากการขายสินค้า OTOP

ตารางแสดงรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	รายได้ (บาท)					จำนวนผู้ประกอบการ (ราย)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๓,๙๓๕,๑๑๑,๓๕๖	๔,๘๖๔,๒๑๗,๗๗๙	๕,๔๑๓,๓๙๕,๘๕๔	๖,๐๙๓,๕๖๓,๙๐๒	๖,๕๐๙,๖๔๑,๑๙๖	-	-	-	๗๖๕	๘๒๕
สมุทรสงคราม	๘๒๐,๘๔๖,๗๒๐	๑,๐๓๖,๓๘๔,๐๗๐	๑,๒๔๐,๗๙๖,๕๐๙	๑,๔๑๘,๐๓๗,๔๔๔	๑,๖๐๒,๘๙๓,๖๐๘	-	-	-	-	๘๒๘
เพชรบุรี	๔,๓๕๖,๕๕๓,๓๓๕	๕,๓๖๑,๔๕๒,๐๕๗	๖,๑๖๔,๓๙๗,๘๓๔	๖,๗๘๘,๒๑๖,๖๑๖	๗,๓๓๗,๗๘๙,๐๖๘	๖๗๖	๖๘๒	๗๒๒	๗๘๐	๘๒๔
ประจวบคีรีขันธ์	๗๕๐,๒๐๙,๐๙๐	๙๕๓,๓๗๗,๑๑๐	๑,๐๗๙,๕๙๕,๗๐๘	๑,๒๒๖,๒๓๒,๙๘๖	๑,๓๒๗,๑๕๐,๐๕๓	๔๐๕	๕๔๐	๕๘๖	๖๖๖	๗๐๔
กลุ่มจังหวัดฯ	๙,๘๖๒,๗๗๐,๕๐๑	๑๒,๒๒๕,๔๕๓,๐๑๖	๑๓,๘๙๘,๑๘๘,๘๙๕	๑๕,๕๒๒,๐๕๐,๙๔๘	๑๖,๓๗๙,๔๗๓,๙๒๕	๑,๐๘๑	๑,๒๒๒	๑,๓๐๘	๑,๖๑๑	๑,๘๘๑
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๒๓.๘๕	๑๓.๗๘	๑๑.๖๘	๘.๑๐	-	๑๘.๘๗	๗.๐๔	๖๙.๐๔	๔๓.๘๗

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๕.๘.๑) ประเภทผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐาน ๔ Quadrant

ผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ แยกออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม ผ้า เครื่องแต่งกาย ของใช้ของตกแต่ง และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวนรวมทั้งสิ้น ๗,๖๒๔ อย่าง ซึ่งจากการจัดกลุ่มประเภทผลิตภัณฑ์ (Quadrant) ของ OTOP ออกเป็น ๔ กลุ่ม ตามศักยภาพ ของกลุ่มผู้ผลิต พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มี ผลิตภัณฑ์มาตรฐาน A ๖๗๓ ชนิด มาตรฐาน B ๓๕๓ ชนิด มาตรฐาน C ๑,๕๐๕ ชนิด และ มาตรฐาน D ๕,๐๙๗ ชนิด โดยจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มาตรฐาน A มากที่สุด คือจังหวัด เพชรบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามลำดับ

ตารางแสดงประเภทผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐาน ๔ Quadrant ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ปี ๒๕๖๔

จังหวัด	แยกตามมาตรฐาน ๔ Quadrant					แยกตามมาตรฐาน ๔ Quadrant							
	ประเภท					จำนวนผลิตภัณฑ์				ผู้ประกอบการ(ราย)			
	อาหาร	เครื่องดื่ม	ผ้าเครื่องแต่งกาย	ของใช้ของตกแต่ง	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	A	B	C	D	A	B	C	D
สมุทรสาคร	๗๑๙	๑๒๓	๑๑๔	๓๕๙	๒๙๑	๑๖๘	๙๔	๒๗๙	๑,๐๖๕	๖๖	๕๙	๑๑๘	๖๑๔
สมุทรสงคราม	๑,๐๘๔	๑๐๑	๕๖	๒๔๐	๔๐๒	๑๕๗	๖๘	๓๑๘	๑,๓๔๑	๑๕๘	๖๘	๓๑๘	๑,๓๔๑
เพชรบุรี	๑,๐๐๐	๑๐๙	๒๑๐	๔๑๐	๓๕๕	๒๒๔	๑๕๘	๖๔๕	๑,๑๐๐	๒๙	๔๓	๑๘๐	๕๙๙
ประจวบคีรีขันธ์	๑,๐๓๐	๑๐๕	๑๓๗	๒๙๓	๔๔๖	๑๒๔	๓๓	๒๖๓	๑,๕๙๑	-	-	-	-
กลุ่มจังหวัด	๓,๘๓๓	๔๓๘	๕๑๗	๑,๓๐๒	๑,๕๓๔	๖๗๓	๓๕๓	๑,๕๐๕	๕,๐๙๗	๒๕๓	๑๗๐	๖๑๖	๒,๕๕๔

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๕.๘.๒ การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

สำหรับผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นระดับ ๕ ดาว ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ซึ่งได้รับการคัดสรรให้เป็นสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประจำปี ๒๕๖๔ ประกอบด้วย มะพร้าวอบกรอบ กล้วยเบรกแตก น้ำพริกกุ้งแห้ง หมี่ทองกรอบ ปลาหู น้ำตาลมะพร้าว ส้มโอ กะปิ น้ำปลา ข้าวตังหน้าเม็ด มะม่วงหิมพานต์ ขนมห่มอแกง มะนาวเมืองเพชรผสมน้ำผึ้ง กระเป๋াপ่านศรนารายณ์ กระเป๋าม้าตาล เรือจำลองไม้สักทอง สบู่ดอกเกลือ ขนมห่มอแกงไส้สับปะรด น้ำมะพร้าวบริสุทธิ์สกัดเย็น ว่านหางจระเข้ในน้ำองุ่นแดง มะพร้าวเกลือซ็อกโกแลต และผ้าทอมือ

ตารางการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นระดับ ๕ ดาว
สมุทรสาคร	มะพร้าวอบกรอบ กล้วยเบรกแตก น้ำพริกกุ้งแห้ง หมี่ทองกรอบ
สมุทรสงคราม	ปลาหู น้ำตาลมะพร้าว ส้มโอ กะปิ น้ำปลา
เพชรบุรี	ข้าวตังหน้าเม็ดมะม่วงหิมพานต์ ขนมห่มอแกง มะนาวเมืองเพชรผสมน้ำผึ้ง กระเป๋াপ่านศรนารายณ์ กระเป๋าม้าตาล เรือจำลองไม้สักทอง สบู่ดอกเกลือ
ประจวบคีรีขันธ์	ขนมห่มอแกงไส้สับปะรด น้ำมะพร้าวบริสุทธิ์สกัดเย็น ว่านหางจระเข้ในน้ำองุ่นแดง มะพร้าวเกลือซ็อกโกแลต และผ้าทอมือ

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖) ด้านสังคมและความมั่นคง

๖.๑) ข้อมูล จปฐ.

๖.๑.๑) ข้อมูลรายได้ครัวเรือน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๑๑,๕๖๗ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๓๒ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑๐๖,๙๓๙.๘๕ บาท โดยจังหวัดที่มีรายได้มากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ๓๑,๑๑๒ บาท จังหวัดสมุทรสาคร ๒๘,๒๒๕ บาท ประจวบคีรีขันธ์ ๒๖,๘๘๗ บาท และสมุทรสงคราม จำนวน ๒๕,๓๔๓ บาท ตามลำดับ ตารางแสดงรายได้ต่อครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	รายได้ต่อครัวเรือน				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๒๐,๑๑๐.๙๙	๒๓,๔๔๒.๗๘	๒๔,๗๔๑	๒๗,๕๙๐.๘๕	๒๘,๒๒๕
สมุทรสงคราม	๓๕,๓๒๑	๓๘,๓๙๕	๓๒,๑๑๐	๒๔,๙๖๔	๒๕,๓๔๓
เพชรบุรี	๒๕,๔๘๗	๒๖,๘๕๑	๓๐,๑๑๕	๒๙,๙๒๒	๓๑,๑๑๒
ประจวบคีรีขันธ์	๒๔,๘๗๓	๒๕,๔๑๒	๒๕,๗๙๕	๒๔,๔๖๓	๒๖,๘๘๗
กลุ่มจังหวัด	๑๐๕,๗๙๑.๙๙	๑๑๔,๑๐๐.๗๘	๑๑๒,๗๖๑	๑๐๖,๙๓๙.๘๕	๑๑๑,๕๖๗
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๗.๘๕	-๑.๑๗	-๕.๑๖	๔.๓๒

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ , พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๑.๒) รายจ่ายต่อครัวเรือน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีรายจ่ายต่อครัวเรือนเฉลี่ยในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๙๑,๖๘๕.๕๐ บาท โดยจังหวัดที่มีรายจ่ายมากที่สุด ได้แก่ สมุทรสาคร จำนวน ๒๔,๓๔๒.๕๐ บาท เพชรบุรี จำนวน ๒๓,๕๑๐ บาท ประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๒,๔๒๓ บาท และสมุทรสงคราม จำนวน ๒๑,๔๑๐ บาท ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๗๑ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๘๖,๗๓๒.๖๔ บาท โดยสมุทรสาคร จำนวน ๒๔,๓๔๒.๕๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๒๖ จากเดิม ๒๒,๖๙๔.๖๔ บาท สมุทรสงคราม จำนวน ๒๑,๔๑๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๒๘ จากเดิม ๑๙,๒๔๐ บาท เพชรบุรี จำนวน ๒๓,๕๑๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๓๒ จากเดิม ๒๒,๙๗๗ บาท ประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๒,๔๒๓ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๓๖ จากเดิม ๒๑,๘๖๑ บาท ตารางแสดงรายจ่ายต่อครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	รายจ่ายต่อครัวเรือน				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๒๐,๕๗๓.๐๘	๑๙,๖๖๔.๓๓	๒๓,๙๙๓.๑๗	๒๒,๖๙๔.๖๔	๒๔,๓๔๒.๕๐
สมุทรสงคราม	๑๙,๐๐๑	๑๙,๐๒๘	๒๐,๔๒๔	๑๙,๒๔๐	๒๑,๔๑๐
เพชรบุรี	๑๘,๗๖๐	๒๐,๑๗๘	๒๓,๔๕๘	๒๒,๙๗๗	๒๓,๕๑๐
ประจวบคีรีขันธ์	๒๓,๕๑๓	๑๙,๓๕๐	๒๑,๘๒๑	๒๑,๘๖๑	๒๒,๔๒๓
กลุ่มจังหวัด	๘๑,๘๔๗.๐๘	๗๘,๒๒๐.๓๓	๘๙,๖๙๖.๑๗	๘๖,๗๓๒.๖๔	๙๑,๖๘๕.๕๐
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	-๔.๔๓	๑๔.๖๗	-๓.๓๐	๕.๗๑

๖.๑.๓) หนี้สินต่อครัวเรือน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๗๔๔,๙๔๖ บาท โดยจังหวัดที่มีหนี้สินมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๒๒,๕๐๐ บาท จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๑๐,๘๐๐ บาท จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๑๗๙,๑๒๔ และจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๑๓๒,๕๒๒ บาท ตามลำดับ

ตารางแสดงหนี้สินครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	หนี้สินต่อครัวเรือน				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๑๐๔,๖๗๗	๑๓๙,๒๐๑.๑๑	๒๒๑,๙๔๒	๒๒๑,๙๔๒.๐๔	๒๒๒,๕๐๐
สมุทรสงคราม	๑๓๐,๗๔๓	๖๓,๕๑๕	๑๐๐,๘๕๗	๑๑๒,๒๒๕	๑๓๒,๕๒๒
เพชรบุรี	๒๒๖,๑๗๕	๑๘๕,๘๒๘	๒๐๕,๙๓๓	๒๐๗,๘๕๙	๒๑๐,๘๐๐
ประจวบคีรีขันธ์	๑๗๒,๘๖๙	๑๗๓,๕๔๔	๑๗๕,๒๘๑	๑๗๕,๗๐๗	๑๗๙,๑๒๔
กลุ่มจังหวัด	๖๓๔,๔๖๔	๕๖๒,๐๘๘	๗๐๔,๐๑๓	๗๒๐,๗๓๓	๗๔๔,๙๔๖
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	-๑๑.๔๑	๒๕.๒๕	๒.๓๗	๓.๓๖

สำนักงานสถิติแห่งชาติกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ , พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๒) รายได้ประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๕ มีประชากรที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท/คน/ปี ในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๕๗๖ คน โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๘๓ คน รองลงมาจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๑๖๖ คน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๑๖๒ คน และจังหวัด สมุทรสาคร น้อยที่สุด มีจำนวน ๖๕ คน เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในระดับกลุ่มจังหวัด พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒ มีประชากรที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ลดลงร้อยละ ๓๓.๘๗ จากเดิม ๘๗๑ คน ในปี ๒๕๖๔ และลดลงร้อยละ ๓๒.๓๒ จากเดิม ๕๖๕ คน ในปี ๒๕๖๓

ตารางแสดงรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท/คน/ปี ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	รายได้ประชากรเฉลี่ยต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท/คน/ปี				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๖๕	๓๖	๕๐	๖๐	๖๕
สมุทรสงคราม	๙๔	๑๔๕	๑๙๘	๑๙๙	๑๖๖
เพชรบุรี	๑๐๑	๑๐๐	๑๓๕	๓๖๒	๑๖๒
ประจวบคีรีขันธ์	๘๗	๑๔๖	๑๘๒	๒๕๐	๑๘๓
กลุ่มจังหวัด	๓๔๗	๔๒๗	๕๖๕	๘๗๑	๕๗๖
อัตราเปลี่ยนแปลง	-	๒๓.๐๕	๓๒.๓๒	๕๔.๑๖	-๓๓.๘๗

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ , พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๔) แรงงาน

๖.๔.๑) ผลิตภาพแรงงาน

ผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๑,๑๐๙,๖๑๔ บาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๔.๗๕ ในปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๑,๐๕๙,๒๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๓ และเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๒ ลดลงร้อยละ ๗.๙๖ จากผลิตภาพแรงงานในปี ๒๕๖๑ เท่ากับ ๑,๐๔๖,๐๑๙.๒๑ บาท

ตารางแสดงผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ผลิตภาพแรงงาน				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๔๐๘,๙๒๑.๙๗	๔๒๒,๔๕๘.๖๗	๔๑๙,๔๘๑.๐๔	๔๕๓,๑๒๔	๔๗๘,๙๘๖
สมุทรสงคราม	๑๓๗,๖๑๔.๒๙	๑๙๒,๗๒๒.๔๕	๑๔๖,๕๐๒.๒๑	๑๙๘,๔๐๑	๒๐๐,๑๐๐
เพชรบุรี	๑๕๙,๓๘๐.๖๐	๑๖๕,๖๕๒.๗๑	๑๕๕,๘๘๓.๖๘	๑๕๗,๐๐๐	๑๖๙,๗๔๕
ประจวบคีรีขันธ์	๒๕๔,๔๑๙.๙๖	๒๖๕,๑๘๕.๓๘	๒๔๐,๘๗๒.๓๘	๒๕๐,๗๔๑	๒๖๐,๗๘๓
กลุ่มจังหวัด	๘๐๐,๙๕๖.๒๒	๑,๐๔๖,๐๑๙.๒๑	๙๖๒,๗๓๙.๓๑	๑,๐๕๙,๒๖๖	๑,๑๐๙,๖๑๔
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๓๐.๖๐	-๗.๙๖	๑๐.๐๓	๔.๗๕

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ , พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๔.๒) อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๒๔,๑๘๔ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๓๙ และในปี ๒๕๖๔ อัตราการว่างงาน จำนวน ๒๒,๓๑๓ คน ลดลงร้อยละ ๔๐.๕๐

ตารางแสดงอัตราการว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	อัตราการว่างงาน (คน)			
	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๗,๒๔๗	๒๔,๓๗๓	๑๐,๑๑๘	๑๒,๔๕๙
สมุทรสงคราม	๑,๗๑๘	๒,๔๕๖	๒,๑๔๒	๓,๔๕๐
เพชรบุรี	๒,๔๔๐	๖,๙๔๙	๗,๙๕๙	๕,๑๔๗
ประจวบคีรีขันธ์	๒,๔๗๕	๓,๗๒๒	๒,๐๙๔	๓,๑๒๘
กลุ่มจังหวัด	๑๓,๘๘๐	๓๗,๕๐๐	๒๒,๓๑๓	๒๔,๑๘๔
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๖๒.๙๙	-๔๐.๕๐	๘.๓๙

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ , พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๔.๓) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีการพึ่งพาแรงงานต่างด้าวมากขึ้น แรงงานส่วนใหญ่จะอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม (เลี้ยงสัตว์ ปศุสัตว์) เป็นแรงงานที่ได้รับอนุญาต

และเข้าเมือง อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีสัญชาติของประเทศกลุ่มอาเซียน ได้แก่ เมียนมา ลาว กัมพูชา มีภูมิภาคอื่นเพียงเล็กน้อย (จีน อินเดีย และฟิลิปปินส์) โดยใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน ๔๗๔,๓๗๘ คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยจังหวัด สมุทรสาคร เป็นจังหวัดที่มีแรงงานต่างด้าวมากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดสมุทรสงคราม ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากการแพร่ระบาดของสถานการณ์โรคไวรัส โควิด ๒๐๑๙ ที่เกิดขึ้นระบาดอย่างหนัก กับกลุ่มของแรงงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร ทำให้โรงงาน ต้องหยุดหรือชะลอการผลิต ส่งผลต่อการดำเนินงานธุรกิจเป็นอย่างมาก ซึ่งปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ก็ได้มีคนต่างด้าว ที่เข้ามาทำงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

ตารางแสดงจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา

จังหวัด	คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน (คน)				
	คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๒๓๐,๐๘๗	๒๓๐,๐๘๗	๒๓๐,๐๘๗	๒๓๐,๐๘๗	๒๓๐,๐๘๗
สมุทรสงคราม	๑๒,๖๖๑	๑๒,๖๖๑	๑๒,๖๖๑	๑๒,๖๖๑	๑๒,๖๖๑
เพชรบุรี	๑๙๘,๗๘๐	๑๙๘,๗๘๐	๑๙๘,๗๘๐	๑๙๘,๗๘๐	๑๙๘,๗๘๐
ประจวบคีรีขันธ์	๔๐,๕๒๘	๔๐,๕๒๘	๔๐,๕๒๘	๔๐,๕๒๘	๔๐,๕๒๘
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๕๑,๙๖๙	๒๕๑,๙๖๙	๒๕๑,๙๖๙	๒๕๑,๙๖๙	๒๕๑,๙๖๙

คนต่างด้าวสัญชาติลาว

จังหวัด	คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน (คน)				
	คนต่างด้าวสัญชาติลาว				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๑๑,๓๒๖	๑๒,๒๑๘	๑๓,๑๗๑	๙,๘๘๑	๙,๗๑๘
สมุทรสงคราม	๓๖๙	๔๗๐	๔๗๙	๓๘๔	๔๑๐
เพชรบุรี	๕,๕๖๓	๗,๙๕๗	๘,๐๗๘	๙,๕๕๖	๑๐,๒๒๓
ประจวบคีรีขันธ์	๒,๓๐๖	๑,๘๔๑	๑,๐๒๐	๑,๑๘๒	๑,๑๐๘
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๙,๕๖๔	๒๒,๔๘๖	๒๒,๗๔๘	๒๑,๐๐๓	๒๑,๔๕๙

คนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา

จังหวัด	คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน (คน)				
	คนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๑๒,๔๓๒	๑๐,๖๐๗	๙,๕๓๖	๑๔,๔๐๗	๑๒,๖๕๔
สมุทรสงคราม	๖๔๙	๗๐๗	๖๘๐	๕๑๐	๔๘๘
เพชรบุรี	๙,๘๕๖	๙,๑๐๘	๘,๐๘๔	๑๐,๒๓๕	๑๑,๓๕๔
ประจวบคีรีขันธ์	๓,๕๕๔	๓,๗๒๐	๑,๖๒๕	๑,๔๓๘	๑,๔๗๗
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๖,๕๓๑	๒๔,๑๔๒	๑๙,๙๖๕	๒๖,๕๙๐	๒๕,๙๗๓

๖.๔.๓) การค้ามนุษย์

การค้ามนุษย์เป็นรูปแบบการค้า ประเวณี การบังคับใช้แรงงาน และรูปแบบอื่น ๆ ในการ ขูดรีดเอาผลประโยชน์ ปัญหาการค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่สำคัญ โดยมีมาตรการในการ ป้องกันและแก้ไขอย่าง เร่งด่วนและจริงจัง มีกฎหมายมาบังคับใช้เฉพาะ และซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาค กลางตอนล่าง ๒ มีคดี จำนวน ๒ คดี จำนวนผู้ต้องหา ๑ คน จำนวนผู้เสียหายในคดี ๑ คน ผู้เสียหายที่อยู่ในความดูแลของ กระทรวง พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๑ คน และ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นมา การค้ามนุษย์มีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก รูปแบบการค้ามนุษย์ในปัจจุบันสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จึงต้องร่วมมือกับ ภาคีเครือข่าย (Partnership) เพื่อให้ทุก ภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และภาคประชาสังคม ใช้เป็นแนวทาง ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ด้วยการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการค้ามนุษย์นั้น จะต้องขับเคลื่อนด้วยกลยุทธ์ ที่ครอบคลุมรอบด้าน ทุกมิติ เป็นรูปธรรม มีความ ร่วมมือกันทุกภาคส่วน ทุกระดับ

ตารางจำนวนผู้ต้องหาในการค้ามนุษย์คงเหลือ ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

จังหวัด	จำนวนผู้เสียหายในคดี (คน)					จำนวนผู้เสียหายที่อยู่ในความดูแล ล.พม. (คน)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	-	-	๑	๑	๒	-	-	๑	-	-
สมุทรสงคราม	๑	-	-	๑	-	-	-	-	-	-
เพชรบุรี	-	-	-	๑	๑	-	-	-	-	-
ประจวบคีรีขันธ์	-	๑	-	๑	๑	-	๑	๑	-	-
กลุ่มจังหวัดฯ	๑	๑	๑	๔	๔	-	๑	๒	-	-

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๕) การศึกษา

๖.๕.๑) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ ๑๕-๕๙ ปี ประชากรในกลุ่ม จังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๒ ช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๕๙ ปี จะเห็นได้ว่ามีจำนวนปีการศึกษา ของประชากรเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ๙.๔๖ ปี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒๗ จากเดิม ปี ๒๕๖๒ มีจำนวน ปีการศึกษาเฉลี่ยอยู่ที่ ๙.๒๕ ปี

ตารางแสดงรายละเอียดจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทย อายุ ๑๕-๕๙ ปี (ปี)		
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
สมุทรสงคราม	๘.๔	๙.๑๕	๙.๒๖
สมุทรสาคร	๘.๒	๙.๐๔	๙.๖๖
เพชรบุรี	๘.๘	๙.๘๕	๙.๘๕
ประจวบคีรีขันธ์	๘.๕	๘.๙๕	๙.๐๘
กลุ่มจังหวัด	๘.๕	๙.๒๕	๙.๔๖
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๘.๘๒	๒.๒๗

ที่มา : ONEC OPEN DATA สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๕.๒) ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต ร้อยละประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต ปี ๒๕๖๕ มีจำนวนร้อยละ ๘๖.๙๓ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๕๔ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ มีจำนวนร้อยละ ๘๒.๓๗ เห็นได้ว่าประชาชนในจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีอัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ประชาชน ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ หรือหาข้อมูลสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น

ตารางแสดงร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสงคราม	๕๔.๖๖	๕๙.๗	๗๑.๒๖	๗๙.๒๙	๘๕.๓๓
สมุทรสาคร	๕๗.๘๕	๕๕.๙	๘๖.๖๕	๘๕.๙๘	๘๖.๓๕
เพชรบุรี	๕๔.๓๙	๕๖.๙	๗๔.๔๘	๘๒.๕๒	๘๓.๔๕
ประจวบคีรีขันธ์	๕๖.๑๕	๕๘.๔	๗๗.๗๖	๘๑.๗๐	๙๒.๖๐
กลุ่มจังหวัด	๕๖.๔๑	๖๗.๔๐	๘๐.๖๘	๘๒.๓๗	๘๖.๙๓
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๑๙.๔๘	๑๙.๗๐	๒.๑๐	๕.๕๔

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ดิน ป่า ไม้ ทะเล และชายฝั่ง ที่มีความสำคัญเชื่อมโยงต่อการประกอบอาชีพเพาะปลูก การประมง การท่องเที่ยว ที่สร้างรายได้ให้กับประชากร ในพื้นที่ โดยในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ ประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดฯ ที่สำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาชายฝั่งทะเลถูกทำลาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน การประกอบอาชีพ การเกษตร และการท่องเที่ยวด้วย ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการกัดเซาะชายฝั่ง คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (Climate Change) ภาวะโลกร้อน (Global Warming) การรุกล้ำพื้นที่ป่าชายเลน (Mangrove Forest Encroachment) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่ง (Coastal and Marinetourism Development) และการสร้างสิ่งก่อสร้างทางทะเลขนาดใหญ่บริเวณแนวพื้นที่ชายฝั่ง ส่งผลให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลง ส่งผลให้สัตว์น้ำ ว่ายอ่อนลดลง ทำให้จำนวนทรัพยากรทางทะเลลดปริมาณลงอย่างมาก

๗.๑) ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถบ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้ ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญ ต่อภาคเกษตรกรรม และการท่องเที่ยว เช่น อุทยานแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น ทั้งนี้พื้นที่ป่าชายเลนยังบ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศชายฝั่งทะเล ซึ่งส่งผลดีต่อการป้องกันกัดเซาะ

ชายฝั่ง การท่องเที่ยว และการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านของประชาชน ในกลุ่มจังหวัดฯ
 ทั้งนี้ พื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ป่าไม้จำนวน ๓,๘๑๗,๗๐๓.๗๘ ไร่
 ลดลง ร้อยละ ๐.๐๘ จากปี ๒๕๖๔ และในปี ๒๕๖๔ มีพื้นที่ป่าไม้ ๓,๘๒๐,๗๖๘.๐๗ ไร่
 ลดลงร้อยละ ๐.๑๑ จากปี ๒๕๖๓ โดยพื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดฯ ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนเนื้อที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ ปี ๒๕๖๓			พื้นที่ป่าไม้ ปี ๒๕๖๔			พื้นที่ป่าไม้ ปี ๒๕๖๕		
	ตาราง กิโลเมตร	ไร่	ร้อยละ ของ พื้นที่ จังหวัด	ตาราง กิโลเมตร	ไร่	ร้อยละ ของ พื้นที่ จังหวัด	ตาราง กิโลเมตร	ไร่	ร้อยละ ของ พื้นที่ จังหวัด
เพชรบุรี	๓,๕๕๘.๗๘	๒,๒๒๔,๒๓๗.๕๙	๕๗.๖๖	๓,๕๕๕.๕๓	๒,๒๒๒,๒๐๘.๙๖	๕๗.๖๑	๓,๘๕๗.๔๗	๒,๒๒๑,๖๔๕.๘๒	๕๗.๕๙
สมุทรสาคร	๔๓.๒๒	๒๗,๐๑๑.๒๗	๔.๙๙	๔๑.๔๗	๒๕,๙๑๗.๘๑	๔.๗๙	๔.๐๕	๒๕,๒๓๕.๕๘	๔.๖๖
สมุทรสงคราม	๓๑.๓๐	๑๙,๕๕๙.๕๑	๗.๕๗	๓๐.๔๔	๑๙,๐๒๒.๓๘	๗.๓๖	๒๙.๙๙	๑๘,๕๓๓.๐๖	๗.๑๗
ประจวบคีรีขันธ์	๒,๔๘๖.๔๑	๑,๕๕๔,๐๐๔.๖๕	๓๘.๗๗	๒,๔๘๕.๗๙	๑,๕๕๓,๖๑๘.๙๒	๓๘.๗๖	๒,๔๘๖.๖๕	๑,๕๕๑,๑๕๖.๗๗	๓๘.๗๗
กลุ่มจังหวัด	๖,๑๑๙.๗๑	๓,๘๒๔,๘๑๓.๐๒	๑๐๘.๙๙	๖,๑๑๓.๒	๓,๘๒๐,๗๖๘.๐๗	๑๐๘.๕๒	๖,๓๗๘.๑๖	๓,๘๑๗,๗๐๓.๗๘	๑๐๘.๑๙
อัตราการ เปลี่ยนแปลง	-			-๐.๑๑			-๐.๐๘		

ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ , พ.ศ. ๒๕๖๕

๗.๒) พื้นที่ป่าชายเลน

พื้นที่ป่าชายเลนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ป่าชายเลน ๘๔,๑๖๑.๗๕ ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒๒ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ มีพื้นที่ป่าชายเลน ๘๒,๓๓๐ ไร่ โดยในปี ๒๕๖๕ จังหวัด ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด คือ จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๒๙,๐๕๑ ไร่ รองลงมาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๗,๘๘๙ ไร่ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๑๙,๔๘๖.๗๕ ไร่ และน้อยที่สุด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๗,๗๓๕ ไร่

ตารางแสดงพื้นที่ป่าชายเลนกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	พื้นที่คงสภาพป่าชายเลน (ไร่)				
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสงคราม	๑๔,๒๗๒.๗๕	๑๘,๒๔๖.๕๖	๒๘,๐๓๘.๓๗	๒๘,๐๕๓	๒๙,๐๕๑
สมุทรสาคร	๒๕,๒๕๗.๒๒	๒๐,๓๘๕.๖๙	๒๗,๐๖๘.๘๙	๒๗,๐๖๙	๒๗,๘๘๙
เพชรบุรี	๑๘,๕๖๘.๗๕	๑๔,๘๓๙.๓๓	๑๙,๔๘๖.๗๕	๑๙,๔๗๓	๑๙,๔๘๖.๗๕
ประจวบคีรีขันธ์	๑,๗๐๘.๕๘	๑,๕๐๖.๘๖	๗,๗๓๔.๕๖	๗,๗๓๕	๗,๗๓๕
กลุ่มจังหวัด	๕๙,๘๐๗.๓๐	๕๔,๙๗๘.๖๗	๘๒,๓๒๘.๕๗	๘๒,๓๓๐	๘๔,๑๖๑.๗๕
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	-๘.๐๗	๔๙.๔๕	๐.๐๒	๒.๒๒

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง , พ.ศ. ๒๕๖๕

๗.๓) การกัดเซาะชายฝั่ง พื้นที่ของทุกจังหวัดในกลุ่มภาคกลางตอนล่าง ๒ ติดกับทะเล มีเส้นทางที่ต่อเนื่องกันในเขตชายฝั่งทะเลอ่าวไทยบริเวณตลอดแนวชายฝั่งมีความอุดมสมบูรณ์เป็นที่ยู่ออาศัย ของสัตว์นานาชนิดและเกิดการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรชายฝั่งตามเขตพื้นที่ต่าง ๆ และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาทิแหล่งดูนกนาเกลือ ทะเลโคลนป่าชายเลน และทะเลที่สวยงาม อย่างไรก็ตาม ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลทำให้พื้นที่ทำการเกษตรป่าชายเลนถูกทำลายกลายสภาพเป็นทะเลมากขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่กัดเซาะ ๖๒.๘๕ กิโลเมตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๖๘ จากปี ๒๕๖๔ ที่มีพื้นที่กัดเซาะ ๖๐.๐๔ กิโลเมตร

ตารางการกัดเซาะชายฝั่งของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ข้อมูลการกัดเซาะชายฝั่ง (กม.)			
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสาคร	๑๕.๑๗	๑๘.๒๕	๒๖.๒๖	๒๖.๑๐
สมุทรสงคราม	๒๕.๒๐	๒๕.๒๐	๒๕.๒๐	๒๕.๒๐
ประจวบคีรีขันธ์	๔.๕๑	๓.๕๖	๓.๕๖	๕.๒๓
เพชรบุรี	๖.๔๗	๗.๖๙	๕.๐๒	๖.๓๒
กลุ่มจังหวัด	๕๑.๓๒	๕๔.๗๐	๖๐.๐๔	๖๒.๘๕
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๖.๕๘	๙.๗๖	๔.๖๘

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ,พ.ศ. ๒๕๖๕

๗.๔) ปริมาณขยะ

ขยะในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๕ มีปริมาณขยะ ๘๓๘.๘๑ พันตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๓๔ จากเดิมในปี ๒๕๖๔ มีปริมาณขยะ ๖๘๐.๐๗ พันตัน

ตารางแสดงปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จังหวัด	ปริมาณขยะ (พันตัน/ปี)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
สมุทรสงคราม	๑๘๐.๙๒	๑๘๗.๐๖	๑๘๕.๖๐	๑๘๕.๑๐	๙๘.๖๔
สมุทรสาคร	๐.๘๗๔	๐.๙๕๐	๐.๘๓๙	๐.๘๖๘	๓๕๖.๒๓
เพชรบุรี	๑๕๑.๖	๑๘๐.๙	๑๗๑.๓	๑๕๕.๗	๑๖๘.๘
ประจวบคีรีขันธ์	๑๙๑.๓๐	๒๒๙.๓๐	๒๓๒.๐๘	๒๒๘.๔๑	๒๑๕.๑๔
กลุ่มจังหวัดฯ	๕๒๔.๖๙	๕๙๘.๒๑	๕๘๙.๘๑	๖๘๐.๐๗	๘๓๘.๘๑
อัตราการเปลี่ยนแปลง	-	๑๔.๐๑	-๘.๔	๑๕.๓๐	๒๓.๓๔

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม,พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

- ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ที่	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย
๑	ปัญหาการจัดการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม อาทิ ปัญหาการจราจร ติดขัด การปรับปรุง/ซ่อมแซมถนน ระบบ น้ำประปาที่มีความชำรุดเสียหาย และไฟฟ้า แสง สว่างไม่เพียงพอ	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - ทุกอำเภอ ๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ทุกอำเภอ กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนผู้ใช้เส้นทางและผู้ใช้ ถนนที่มี ความเชื่อมโยงภายในกลุ่ม จังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒ และ กลุ่มจังหวัดใกล้เคียง ๒. นักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติ ๓.ผู้ประกอบการ SME
๒	สถานที่ท่องเที่ยวยังขาดการบูรณะปรับปรุง ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยวยังไม่เหมาะสม และยังไม่ได้ มาตรฐาน	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - ทุกอำเภอ ๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ทุกอำเภอ กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนทั่วไป ๒. นักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติ ๓.ผู้ประกอบการ SME
๓	ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง อาทิ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยว เชิง สุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยว วิถี ชุมชนและเชิงธรรมชาติด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - อำเภออัมพวา ๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย
		- อำเภออุบลบุรี - อำเภอทับสะแก - อำเภอหัวหิน กลุ่มเป้าหมาย ๑. เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตร ๒. วิสาหกิจชุมชน ๓. ประชาชนทั่วไป ๔. นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ
๔	ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ อาทิ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ เกิดไฟป่า น้ำแล้ง แหล่งน้ำตื้นเขินวัชพืชปกคลุม ส่งผลให้เกิดปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสีย พายุทางธรรมชาติ ทำให้เกิดน้ำท่วม และเข้าพื้นที่การเกษตร บ้านเรือนของประชาชนได้รับความเสียหาย	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - ทุกอำเภอ ๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ทุกอำเภอ กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนทั่วไป ๒. เกษตรกร ๓.ผู้ประกอบการ SME
๕	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งทำให้พื้นที่ป่าชายเลนถูกทำลายได้รับความเสียหายและการกัดเซาะชายฝั่งทะเล มีความเสื่อมโทรมทำให้น้ำทะเลเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดเพชรบุรี - อำเภอบ้านแหลม - อำเภอชะอำ ๓. จังหวัดสมุทรสงคราม - อำเภอเมือง ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - อำเภออุบลบุรี - อำเภอทับสะแก - อำเภอปราณบุรี กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนทั่วไป ๒. เกษตรกร
๖	ปัญหาน้ำเค็มรุกฉ่ำพื้นที่ในจังหวัด ซึ่งมีสาเหตุมาจากภาวะโลกร้อนที่ส่งผลให้ปริมาณน้ำทะเลเพิ่มขึ้น และรุกฉ่ำพื้นที่การเกษตร	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - ทุกอำเภอ

ที่	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย
		๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ทุกอำเภอ กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนทั่วไป ๒. เกษตรกร
๗	ปัญหาภาวะจากภาคอุตสาหกรรม โรงงาน มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองในพื้นที่ การ ทิ้งขยะลงในแม่น้ำ ลำคลอง ทำให้น้ำ มีกลิ่น เหม็นและสกปรก และปัญหามลพิษ จากฝุ่น ละออง	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - ทุกอำเภอ ๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ทุกอำเภอ กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนทั่วไป ๒. ผู้ประกอบการ SME ๓. เกษตรกร
๘	ปัญหาขยะสะสมเพิ่มขึ้น แหล่งกำจัดขยะ ไม่ได้มาตรฐาน สถานที่ทิ้งขยะไม่เพียงพอ	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - ทุกอำเภอ ๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ทุกอำเภอ กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนทั่วไป ๒. ผู้ประกอบการ SME ๓. เกษตรกร
๙	ปัญหาและผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต อาทิ ไม่มี ตลาดรองรับ ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ในการต่อ ยอดอาชีพ	๑. จังหวัดสมุทรสาคร - ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดสมุทรสงคราม - ทุกอำเภอ ๓. จังหวัดเพชรบุรี - ทุกอำเภอ ๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ทุกอำเภอ

ที่	ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย
		กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนทั่วไป ๒. เกษตรกร ๓. ผู้ประกอบการ SME

- ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วยการผลิต ภาคการเกษตร (สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง) มีมูลค่าเท่ากับ ๔๖,๙๓๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗.๙ และการผลิตนอกภาคเกษตร มีมูลค่าเท่ากับ ๕๕๐,๖๑๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๑๕ และมีโครงสร้างเศรษฐกิจ สาขาหลัก ๕ อันดับแรก ที่เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย (๑) สาขาการผลิต (๒) สาขา การขายส่งการค้าปลีก และการซ่อมรถยนต์ (๓) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และประมง (๔) กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย (๕) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Product At Current Market Price) ของเศรษฐกิจสาขาหลักในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ดังนี้

ตารางแสดงมูลค่าและสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของเศรษฐกิจสาขาหลัก

ตารางแสดงโครงสร้างเศรษฐกิจ ๕ สาขาหลัก		
สาขา	มูลค่า GPP	สัดส่วน
๑. สาขาการผลิต	๓๑๐,๐๙๐	๕๑.๙
๒. สาขาการขายส่งการค้าปลีก และการซ่อมรถยนต์	๙๓,๖๐๒	๑๕.๗
๓. เกษตรกรรม การป่าไม้ ประมง	๔๖,๙๓๓	๗.๙
๔. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒๐,๔๓๙	๓.๔
๕. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๒,๒๗๓	๒.๑
๖. สาขาอื่น ๆ	๑๑๔,๒๑๕	๑๙.๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๕๙๗,๕๕๒	๑๐๐%

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

สาขา	ผลิตภัณฑ์มวลรวม					
	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ภาคการเกษตร	๔๐,๘๑๙	๓๙,๐๒๙	๔๐,๘๖๒	๔๘,๐๒๔	๔๖,๗๑๕	๔๘,๖๙๕
เกษตรกรรม การป่าไม้ ประมง	๔๐,๘๑๙	๓๙,๐๒๙	๔๐,๘๖๒	๔๘,๐๒๔	๔๖,๗๑๕	๔๘,๖๙๕
ภาคนอกการเกษตร	๔๘๕,๔๓๘	๕๓๖,๑๔๕	๕๕๙,๕๕๖	๕๖๘,๙๗๒	๕๔๗,๖๑๕	๕๖๗,๑๐๑
ภาคอุตสาหกรรม	๒๙๙,๙๘๗	๓๓๕,๗๒๕	๓๔๒,๗๑๔	๓๓๘,๑๕๖	๓๒๙,๙๙๓	๓๔๘,๖๕๒

สาขา	ผลิตภัณฑ์มวลรวม					
	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๔,๓๕๕	๔,๔๖๙	๔,๒๑๒	๓,๒๙๒	๒,๒๕๕	๒,๘๒๔
การผลิต	๒๘๐,๕๕๕	๓๑๔,๗๘๗	๓๒๔,๔๓๕	๓๑๙,๙๒๘	๓๑๒,๙๓๐	๓๒๙,๙๓๗
ไฟฟ้า ก๊าซไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑๒,๐๒๘	๑๓,๔๖๙	๑๑,๓๒๗	๑๑,๘๙๓	๑๑,๙๘๔	๑๒,๗๓๔
การจัดหาน้ำการจัดการและบำบัด น้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	๓,๐๕๙	๓,๐๐๐	๒,๗๔๐	๓,๐๔๓	๒,๘๒๔	๓,๑๕๗
ภาคก่อสร้าง	๑๘๕,๔๙๑	๒๐๐,๔๒๑	๒๑๖,๘๓๒	๒๓๐,๘๑๖	๒๑๗,๖๒๑	๒๑๘,๔๔๙
การก่อสร้าง	๑๕,๗๗๖	๑๕,๑๕๙	๑๖,๖๘๕	๑๗,๗๙๑	๑๕,๑๔๒	๑๕,๒๔๕
การขายส่งการค้าปลีก และการซ่อม รถยนต์และจักรยานยนต์	๖๗,๒๐๗	๗๔,๙๕๐	๘๒,๕๓๙	๘๙,๙๗๔	๘๘,๙๓๓	๙๑,๖๗๒
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๒,๗๔๘	๑๓,๖๐๐	๑๓,๙๕๕	๑๓,๖๖๒	๑๒,๔๐๐	๑๒,๔๘๖
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๑,๙๑๙	๑๕,๘๕๖	๑๗,๙๕๗	๒๐,๑๕๖	๑๒,๕๒๕	๑๐,๒๘๕
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓,๘๙๘	๓,๙๐๙	๔,๓๑๔	๕,๑๑๑	๕,๑๓๔	๕,๓๐๙
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๘,๕๗๗	๑๙,๑๗๘	๒๐,๐๖๒	๒๐,๑๐๒	๒๐,๒๑๔	๑๙,๘๖๒
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๑,๖๖๒	๑๑,๗๔๗	๑๓,๐๗๓	๑๓,๙๘๑	๑๔,๔๕๘	๑๓,๘๑๑
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และ เทคนิค	๘๙๑	๙๔๒	๙๔๓	๑,๑๕๐	๑,๑๑๗	๑,๐๒๘
กิจกรรมการบริหารและการบริการ สนับสนุน	๔,๓๐๖	๔,๕๔๔	๔,๒๘๖	๔,๔๒๒	๓,๐๖๐	๒,๖๑๔
การบริหารราชการการป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๔,๒๐๒	๑๔,๙๘๕	๑๖,๔๙๐	๑๖,๗๒๓	๑๗,๒๓๘	๑๗,๕๘๙
การศึกษา	๑๑,๒๑๒	๑๑,๗๖๐	๑๑,๗๙๒	๑๒,๐๖๓	๑๒,๐๙๙	๑๒,๐๐๓
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์	๙,๐๔๔	๙,๗๐๘	๑๐,๖๐๗	๑๑,๒๒๙	๑๑,๕๑๐	๑๒,๕๖๑
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๑๓๓	๑,๒๔๑	๑,๔๐๘	๑,๕๕๙	๑,๓๖๒	๑,๒๙๕
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒,๙๑๖	๒,๘๔๒	๒,๗๒๓	๒,๘๕๙	๒,๗๙๐	๒,๖๙๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	๕๒๖,๒๙๘	๕๗๕,๑๗๔	๖๐๐,๔๐๘	๖๑๖,๙๙๖	๕๙๔,๓๒๙	๖๑๕,๗๙๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อ คน (บาท)	๒๔๔,๔๒๓	๒๖๑,๔๘๔	๒๗๑,๕๕๑	๒๗๗,๖๖๘	๒๖๖,๑๙๐	๒๗๔,๕๔๓
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒,๑๕๓	๒,๒๐๐	๒,๒๑๑	๒,๒๒๒	๒,๒๓๓	๒,๒๔๓

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ,พ.ศ. ๒๕๖๕

การขยายตัวของเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒เศรษฐกิจกลุ่ม
จังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในปี ๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๓.๖๑ หลังจาก
ปี ๒๕๖๓ ที่หดตัวร้อยละ -๓.๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๖๑๕,๗๙๖ ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร
จำนวน ๒๗๔,๕๔๓ บาทต่อคน และจำนวน ประชากร ๒,๒๔๓,๐๐๐ คน

ตารางแสดงอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

รายการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
อัตราการขยายตัว GPP Growth (ร้อยละ)	-	๒.๖๗	-๓.๖๗	๓.๖๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด* (ล้านบาท)	๖๐๐,๔๐๘	๖๑๖,๙๙๖	๕๙๔,๓๒๙	๖๑๕,๗๙๖
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	๒.๗๖	-๓.๖๗	๓.๖๑
รายได้ต่อหัวของประชากร (บาท/คน/ปี)	๒๗๑,๕๕๑	๒๗๗,๖๖๘	๒๖๖,๑๙๐	๒๗๔,๕๔๓
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	๒.๒๕	-๔.๑๓	๓.๑๔
จำนวนประชากร (คน)	๒,๒๑๑,๐๒๗	๒,๒๒๒,๐๖๕	๒,๒๓๓,๐๐๐	๒,๒๔๓,๐๐๐
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	-	๐.๕๐	๐.๔๙	๐.๔๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ,พ.ศ. ๒๕๖๕

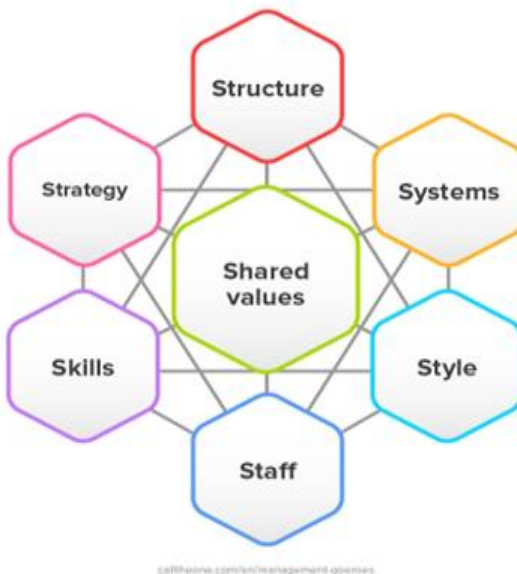
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน(Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ของกลุ่มจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Factor Analysis)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internals Factors) โดยใช้หลักการ ๗Model (The McKinsey ๗S Framework) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ห้องค์กร (กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒) ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การจัดการบริหาร บุคลากร ทักษะระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

cafehome.com/en/management-7s-model

ภาพ The McKinsey ๗s Framework

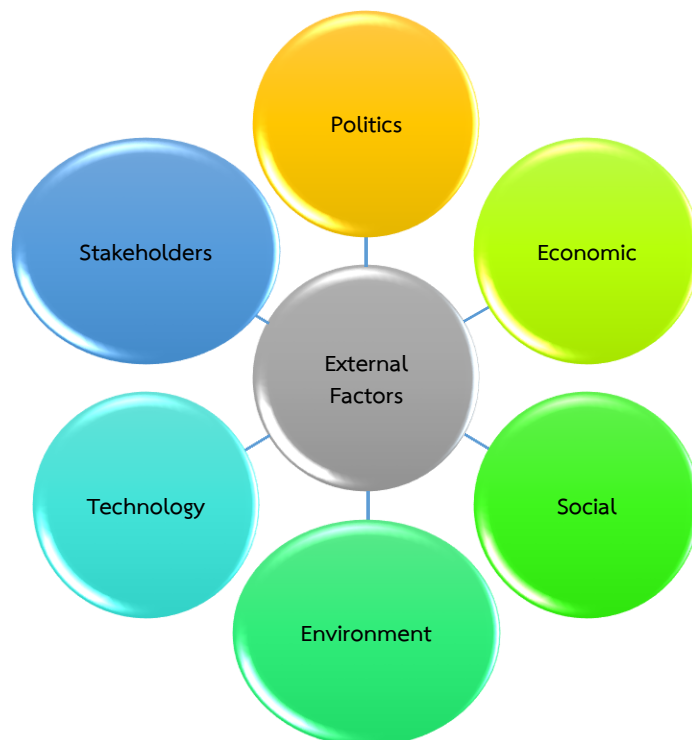
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
Structure (โครงสร้างองค์กร)	
S๑. มีสินค้า GI ทางเกษตรในกลุ่มจังหวัดเป็นจำนวนมาก S๒. สภาพพื้นที่มีความเหมาะสมในการผลิตสินค้าเกษตร และมีโรงงานอุตสาหกรรมที่พร้อมรองรับภาคการผลิต S๓. มีวัตถุดิบทางการเกษตรที่หลากหลาย ด้านทรัพยากรทั้งทางทะเล เพื่อนำไปแปรรูปเป็นสินค้าการเกษตรอุตสาหกรรม S๔. มีอุตสาหกรรมหลักกลางน้ำ และปลายน้ำ ที่พร้อมรองรับการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ S๕. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก เช่น อำเภอชะอำ อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม	W๑. สภาพภูมิประเทศพื้นที่ชายแดน-สภาพเมียนมาร์ เป็นป่าเขาส่งผลให้เกิด การลักลอบสินค้าผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์ W๒. การจัดทำผังเมืองยังไม่รองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจเท่าที่ควร
Strategy (กลยุทธ์)	
S๖. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ และมีการทบทวนทุกปี โดยแผนงานมีการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายแต่ละภาคส่วน ที่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมต่อภาพรวมเพิ่มขึ้น	W๓ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อาจจะไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ ในบางโครงการ ซึ่งการทำแผนยังขาดการนำข้อมูลที่เป็นผลการวิเคราะห์การดำเนินงานที่ผ่านมา W๔ แผนปฏิบัติการมีการทบทวนทุกปี มีโครงการชัดเจน และเป็นโครงการบูรณาการร่วมกันทุกส่วนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่แทบจะไม่ได้รับงบประมาณเลย จึงไม่เกิดการวิเคราะห์เลยว่าโครงการส่งผลกระทบอย่างไรต่อภาพรวมของกลุ่มจังหวัด ส่งผลให้การทบทวนแผนปฏิบัติการทุกปีที่ทำขึ้น จึงเป็นแต่การทบทวน ระดมความคิดอย่างเดียว
Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
S๗. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ และมีการทบทวนทุกปี โดยแผนงานมีการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายแต่ละภาคส่วน แผนปฏิบัติ ฯ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ที่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อภาพรวมเพิ่มขึ้น	W๕ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด W๖ แผนกลุ่มไม่สอดคล้องกับบริบทแต่ละจังหวัด เช่น สภาพพื้นที่ ผลผลิตทางการเกษตรของแต่ละจังหวัด

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
Staff (บุคลากร)	
S๘. หน่วยงานราชการและเอกชน สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม เช่น การลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตในการแปรรูปสินค้า การเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs ในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาและผลิตสินค้าอุตสาหกรรมใหม่ ๆ	W๗. ศักยภาพของจังหวัดแตกต่างกันทำให้ไม่สามารถดำเนินการร่วมกันได้บางโครงการ เช่น โครงการเกี่ยวกับ S-Curve และ BCG เป็นต้น และสามารถดำเนินการร่วมกันได้เฉพาะบางแผนงาน บางโครงการเท่านั้น W๘. บุคลากรยังไม่มีทักษะ ด้าน BCG, AI, Bio Technology
Skill (ทักษะ)	
S๙. มีทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ และมีความสำเร็จในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่เกิดจากวิถีชาวบ้านและชุมชน S๑๐. ยูเนสโก ประกาศให้จังหวัดเพชรบุรี เป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์โลกด้านอาหาร ประจำปี ๒๕๖๔ (City of Gastronomy) S๑๑. เป็นแหล่งการผลิตด้านอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมสูง S๑๒. มีความเชี่ยวชาญด้านการแปรรูปประมงพื้นบ้านที่เป็นอัตลักษณ์ (เช่น อุตสาหกรรมน้ำปลา)	W๙. ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการขาดแคลนแรงงานทักษะฝีมือและคนงาน W๑๐. ภาครัฐและเอกชนโดยเฉพาะประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนน้อย ขาดทักษะด้านภาษาต่างประเทศ W๑๑. ภาคอุตสาหกรรม มีการใช้แรงงานต่างด้าวสูงขึ้น ส่งผลกระทบด้านการว่างงานของแรงงานไทยเพิ่มขึ้น W๑๒. แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเพิ่มขึ้นและประกอบอาชีพผิดกฎหมาย(อาชีพฟางวนให้คนไทย)
System (ระบบการทำงาน)	
S๑๒. ระบบคมนาคมสะดวกทั้งทางบก ทางน้ำระบบรางและทางอากาศ เป็นเส้นทางหลักสู่ภาคใต้ อีกทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น S๑๔. มีด่านสิงขรเป็นจุดผ่อนปรนพิเศษทางการค้าชายแดน สินค้าพื้นเมืองระหว่างประเทศ S๑๕. สมาพันธ์ SMEs มี การทำ MOU งบประมาณ BDS กับหน่วยงานมาตรฐาน และ แล็บ	W๑๓. การขยายตัวของเมืองเพิ่มที่อยู่อาศัย ภาคการเกษตร ทำให้เกิดมลพิษได้ W๑๔. อุตสาหกรรมยังขาดเทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตเพื่อทดแทนแรงงานคน W๑๕. ถนนเส้นเลียบชายฝั่งยังไม่ต่อเนื่องและบางจุดมีการชำรุด W๑๖. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค/บริโภค การท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมยังไม่เพียงพอ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม ชวรงรอยต่อของจังหวัดยังเป็นน้ำกร่อย จังหวัดเพชรบุรี ในส่วนอำเภอชะอำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในอำเภอหัวหิน เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม ใช้น้ำจำนวนมาก ไม่มีระบบป้องกันน้ำเค็มรุกล้ำ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพดิน W๑๗. มีกระบวนการขั้นตอนในการขอการรับรองมาตรฐาน มีความซับซ้อน ยุ่งยากผู้ประกอบการจึงไม่คิดจะขอมาตรฐาน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	W๑๘. ขาดเทคโนโลยีและวิธีการปรับปรุงการขยายพันธุ์พืชที่ทันสมัย (เช่น เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อเทคโนโลยีชีวภาพ เป็นต้น) W๑๙. การบริหารจัดการ อุปสงค์ อุปทาน ผลิตภัณฑ์ การเกษตร ไม่ครอบคลุม ๔ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒
Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
S๑๔. ผู้บริหารกระทรวง มีการใช้ค่านิยมใหม่ของกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกันในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน S๑๕. มีการทำงานเชิงรุก ช่วยให้การดำเนินงานสนับสนุนร่วมกันระหว่าง กลุ่มจังหวัด ฯ โรงงาน และ อปท. ทำให้มีการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	W๒๐. ค่านิยมใหม่ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีการมุ่งเน้นที่เป็นเรื่องใหม่ ๆ ยังขาดข้อมูล หรือ การเก็บข้อมูลเดิมไม่ครอบคลุม เช่น พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปมิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. Politic (ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง)	
๐๑. ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการพัฒนาเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๐๒. นโยบาย BCG ของทางภาครัฐช่วยส่งเสริมด้านการเกษตร อุตสาหกรรม แปรรูปท่องเที่ยว และรักษาสิ่งแวดล้อม ๐๓. นโยบายทำการขนส่งสินค้าจากท่าเรือน้ำลึกระหว่างอ่าวไทยตะวันตก – ตะวันออก เลียบอ่าวไทย ๐๔. การผลักดันของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาด้านสิ่งขรุให้เป็นเขตเศรษฐกิจถาวรที่เป็นรูปธรรม ๐๕. โครงการตัดถนนเชื่อมระหว่างบางสะพานตอนบน – ตอนล่าง ๐๖. นโยบายกระจายอำนาจ ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาและบริหารจัดการ ๐๗. กรมทางหลวงชนบทได้พัฒนาเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลตะวันตกของอ่าวไทย หรือ "Thailand Riviera" ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก	T๑. นโยบาย กฎหมาย การกีดกันทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ และความผันผวนของระบบเศรษฐกิจของประเทศ และระบบเศรษฐกิจของโลก ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุน กฎระเบียบบางองค์กด้านการท่องเที่ยว พื้นที่ชุ่มน้ำ ไม่ชัดเจน เกิดการยับยั้งการสร้างความเรือ่น้ำลึก พรบ.อากาศสะอาดจะส่งต่อภาระต่อประชาชน T๒. นโยบายการรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรี รวมทั้งการลดช่องว่างการกีดกันทางการค้ารวมทั้งประชาคมอาเซียน,การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ T๓. กฎหมายและข้อบังคับ กฎหมายที่ซับซ้อน และการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ T๔. เส้นทางผ่านหน่วยงาน อุทยาน ที่ทรัพยากร ส่งผลให้เส้นทางไม่ต่อเนื่อง (พันหลอ)
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
S๗. มีท่าเรือน้ำลึกพาณิชย์สากลที่รองรับการขนส่งทางเรือ และเรือสินค้าขนาดใหญ่ที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๐๘. โครงการมอเตอร์เวย์พระราม ๒-วังมะนาว และโครงการรถไฟรางคู่ ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วทางด้านการคมนาคมขนส่ง และทางท่องเที่ยว ๐๙. ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในตลาด ๐๑๐. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ๐๑๑. มีมาตรฐานอุตสาหกรรม เช่น อาหาร เกษตรแปรรูปท่องเที่ยว	T๕. การเปิดเสรีทางการค้า ส่งผลให้สินค้ากลุ่มวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูปที่ไม่มีคุณภาพ และไม่ได้รับมาตรฐาน จากประเทศในภูมิภาคเดียวกัน เช่น จีน ไหลทะลักเข้ามาในประเทศ ส่งผลให้มีสินค้าตกค้างในประเทศ และขาดมาตรการในการผลักดันให้ออกไปต่างประเทศ ควรหามาตรการในการจัดการสินค้าเหล่านี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ขนาดธุรกิจและภูมิศาสตร์ มีความต่างกัน) T๖. การก่อสร้างโครงการมอเตอร์เวย์พระราม ๒ ขณะก่อสร้างทำให้เกิดปัญหาจราจร และความปลอดภัยต่อผู้สัญจรในเส้นทาง เป็นปัญหาระดับชาติ T๗. ต้นทุนสินค้า และบริการสูงขึ้น T๘. กำลังซื้อของประชาชนบางส่วนยังอยู่ในระดับต่ำ (ความเหลื่อมล้ำทางรายได้) ประชาชนขาดสถานที่

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
	ในการหารายได้ และควรมีโอกาสในการหารายได้ได้ตลอดเวลา เมื่อต้องการ ทุกกลุ่มอายุ T๙. โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม และเป็นโครงการที่ไม่ต่อเนื่อง อีกส่วนหนึ่ง เป็นโครงการภาคการใช้จ่าย ไม่ใช่ภาคการลงทุน และไม่สามารถสร้างผลกระทบขนาดใหญ่ได้
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
O๑๒. ค่านิยมของผู้บริโภคในด้านสุขภาพสูงขึ้นทำให้ความต้องการสินค้าและอาหารปลอดภัยสูงขึ้นด้วย O๑๓ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นแนวโน้ม (Trend) ของโลกและของประเทศ ทำให้มีโอกาสด้านการผลิต พัฒนา และปรับปรุงสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับความต้องการ (Healthcare and Silver Economy เศรษฐกิจสูงวัย) รวมถึงสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม O๑๔. ปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแสวงหาประสบการณ์ที่มากกว่าการท่องเที่ยวรูปแบบเดิม มีการสัมผัสวิถีชีวิตผู้คนและประเพณีท้องถิ่น โดยแท้จริง และมีความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากขึ้น (มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และอาหารท้องถิ่นที่สามารถนำกลับไปเพื่อบริโภคเอง หรือ เป็นของฝากประทับใจ เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว)	T๑๐. ภาคประชาชนบางส่วนมีทัศนคติเชิงลบต่อภาคอุตสาหกรรม ส่งผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและชุมชน T๑๑. ปัญหาด้านการลักลอบนำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงาน การค้ามนุษย์ ก่อให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและความมั่นคงของประเทศ รวมถึงปัญหานายทุนจากประเทศจีน มาลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้น T๑๒. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป T๑๓. ความขัดแย้งทางสังคม ความเหลื่อมล้ำ และความแตกต่างทางความคิด
๔. Technology (เทคโนโลยี)	
O๑๕ เทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว และแนวโน้มต้นทุนต่ำลง และใช้งานง่ายขึ้น สะดวกขึ้น O๑๖ หน่วยงานภาคเอกชนให้การสนับสนุนด้านพลังงาน ทดแทนและอุตสาหกรรมชีวภาพ O๑๗. แนวโน้มการใช้รถ EV เพิ่มขึ้น ภาคกลางตอนล่าง ๒ สามารถพัฒนาเป็นจุดพักรถก่อนเดินทางไกลได้ O๑๘. นวัตกรรมการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	T๑๔ ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ยังไม่สามารถเข้าถึง Technology (เทคโนโลยี) และนวัตกรรมได้ (ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี) ไม่สามารถหาแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ (ขาด) T๑๕. แพลตฟอร์ม E-Commerce ปัจจุบันส่วนใหญ่ยังเป็นการลงทุนจากต่างประเทศ T๑๖. ยังไม่มีสถานีชาร์จไฟ สำหรับรถไฟฟ้า EV ไม่เพียงพอในการรองรับรถ EV ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยังไม่มีนโยบายเกี่ยวกับการจัดการรถไฟฟ้าที่หมดอายุการใช้งาน/หมดสภาพการใช้งาน จากการเกิดอุบัติเหตุ และการจัดการแบตเตอรี่ที่เสื่อมสภาพ

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๕. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
O๑๙. ปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่เริ่มให้ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง O๒๐. Green Industry ระดับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว คาร์บอนเครดิต Zero Waste นโยบายของรัฐบาล และหน่วยงานราชการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดมาตรการและโครงการต่าง ๆ เช่น BCG อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คาร์บอนเครดิต Green Industry เป็นต้น O๒๑. ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ป่าไม้ เป็นทรัพยากรที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว O๒๒. พลังงานสะอาด โอกาสในการลงทุน และใช้พลังงานทดแทน	T๑๗. ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ส่งผลต่อการพักอาศัยและการประกอบอาชีพของคนในพื้นที่เนื่องจากสูญเสียพื้นที่ไป T๑๘. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อและแมลงศัตรูพืช (อุบัติการณ์ของโรคระบาดใหม่) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก (Climate change) และภาวะโลกร้อน (Global warming) ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผลผลิตทางการเกษตร T๑๙. ปัญหาน้ำเค็มรุกฉ่ำพื้นที่เกษตรกรรม ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร T๒๐. ปัญหามลพิษ ทางอากาศ PM๒.๕ (ชัยภูมิของกลุ่มจังหวัดติดเทือกเขาตะนาวศรี) น้ำเสีย และ กลิ่น/ปริมาณขยะกากอุตสาหกรรม เสี่ยงดังรบกวน ขาดมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการ (กรณีเหล่านี้สามารถบูรณาการความช่วยเหลือข้ามจังหวัดได้ เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม และรับผิดชอบร่วมกัน) (เพชรสมุทรคีรี เป็นกลิ่นเหม็นหลายแห่ง ในแนวนอนเพชรเกษม ยกเว้นสงคราม) T๒๑. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อ การเกษตร การท่องเที่ยว รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง และอุทกภัย
๖. Stakeholders (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	
O๒๓. มีเครือข่ายที่ช่วยเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานและเหมืองแร่ O๒๔. ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา	T๒๒. ชุมชนรอบบริเวณโรงงาน/ผู้ส่งวัตถุดิบให้โรงงาน อาจไม่พึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงาน คู่สัญญา คู่ค้า T๒๓. ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่าง Stakeholders T๒๔. การขาดความร่วมมือจากบางกลุ่ม T๒๕. ขาดการนิยาม เรื่องผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ๑. STRUCTURE (โครงสร้างองค์กร) ๒. Strategy (กลยุทธ์) ๓. Style (รูปแบบบริหารจัดการ) ๔. Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร) ๕. Skill (ทักษะ) ๖. System (ระบบการทำงาน) ๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม) ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ และวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรมสิ่งแวดล้อมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถนำมากำหนดทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ และนำไปสู่การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพได้ดังนี้

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงรุกปรับปรุง (W-O)
๑) S๑-๔ S๗-๑๐ S๑๒-๑๗/O๑-๓ O๖-๙ O๑๒-๓ ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ให้เป็นศูนย์กลางการผลิตด้านอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยการยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร การเกษตรและประมง เนื่องจากเป็นแหล่งวัตถุดิบประมง และเกษตรที่สำคัญ ๒) S๒ S๖-๑๑ S๑๔ S๑๖-๑๗/O๑-๑๗ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และเกษตรปลอดภัยให้เป็นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดร่มหุบ) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยสถาบันการศึกษา เกษตรนวัตกรรม และเมืองสร้างสรรค์ทางด้านอาหาร และนันทนาการหลากหลายประเภท (ทะเล ภูเขา น้ำตก) และมีสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ๓) S๑-๔ S๗-๑๐ S๑๔ S๑๖-๑๗/O๑-๑๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากแหล่งผลิตและแปรรูปทั้งพืชผลทางการเกษตร การประมง และปศุสัตว์ ให้มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรของประเทศ รวมทั้งของหวานที่มีคุณภาพระดับประเทศเช่น กล้วยหอมทอง ชมพูเพชรสายรุ้ง มะนาว ตาลโตนด โคเนื้อ ขนมหวานไทย ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ	๑) W๑๓ /O๓ O๕-๗ ส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ได้รับมาตรฐาน รวมถึงด้านการบริหารจัดการที่ดี ความรู้ด้านวัตถุดิบนำเข้าที่ป้อนให้แก่ภาคอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ให้ได้ตามมาตรฐาน และกฎระเบียบเพื่อยกเลิกภาษีพัฒนาองค์กรสู่ระดับสากล เพิ่มโอกาสในการส่งออกสินค้าไปยังประเทศในกลุ่มเพิ่มขึ้น และสามารถนำวัตถุดิบเข้ามาส่งยังประเทศไทยได้โดยสะดวก ส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตลดลง ๒) W๙ / O๑-๒ O๘-๙ O๑๓ O๑-๙๕ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการSME โดยให้ความรู้และจิตสำนึกในเรื่องการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และด้านเกษตรปลอดภัย เนื่องจากปัญหาความยุ่งยากในขั้นตอนการปฏิบัติและขาดแรงจูงใจโดยใช้นโยบายด้านเกษตรปลอดภัยเป็นการช่วยสร้างโอกาสให้ผลผลิตทางการเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมของไทยให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นเป็นที่แพร่หลายในตลาดโลกมากขึ้น

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงรุกปรับปรุง (W-O)
๔) S๑ S๓-๔ S๗-๑๐ S๑๒-๑๔ S๑๖-๑๗/ O๑ O๘ O๑๖ พัฒนาและสร้างทักษะและแรงงานที่มีฝีมือ และส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงเพื่อให้เป็น ศูนย์กลางการผลิตด้านอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีศักยภาพ ๕) S๑๐, S๑๔/ O๑๓ ส่งเสริมและสนับสนุน สร้าง แรงจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ธุรกิจสถานชาร์ตไฟ	
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
๑) S๑๔, S๑๕/T๖ เตรียมความพร้อมร่วมกับวิกฤตขาด แคลนพลังงานในอนาคต จากความต้องการที่เพิ่มขึ้น ของภาคอุตสาหกรรม โดยใช้โอกาสที่เป็นประตูสู่ ภายได้ และเชื่อมโยงเส้นทางกับประเทศเพื่อนบ้าน มีชายฝั่งที่ยาวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการหาแหล่ง พลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทน ๒) S๑๓/T๖ พัฒนาและสร้างทักษะและแรงงานที่มี ฝีมือ และส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงเพื่อให้เป็น แหล่งการผลิตด้านอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และ อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีศักยภาพ ๓) S๑๐/T๗ จัดหาเทคโนโลยี เครื่องจักร เพื่อทดแทน แรงงานไร้ฝีมือ ๔) S๘, S๙, S๑๐, S๑๖/T๗ ปรับปรุงนโยบาย ข้อ กฎหมาย แหล่งทุนส่งเสริมผู้ประกอบการ SME เพื่อ อำนาจความสะดวกแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ให้เกิดศักยภาพในการประกอบ ธุรกิจ	W๒/T๗ จัดระบบและรวบรวมผู้ประกอบการราย ย่อย รวมถึง ผู้ประกอบการมีขนาดเล็ก ในการ จัดสรรพื้นที่ให้สอดคล้องกับการลงทุนและผังเมือง W๙, W๑๒, W๑๕ /T๑๑-๑๓, T๑๕ จัดทำโครงการ และให้ความรู้กับเกษตรกรและสถานประกอบการ ด้านจิตสำนึกในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม และ ผลกระทบต่อธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความตระหนัก และเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติทาง ธรรมชาติที่แปรปรวน และรุนแรงมากขึ้น จะมีผลต่อ ผลผลิตทางการเกษตรและมีผลกระทบต่อปริมาณ วัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรม W๑๖ /T๔, T๗-๑๐ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตและการบริการของภาคอุตสาหกรรมและ ทุกภาคส่วน

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

โรงงานอุตสาหกรรม และเหมืองแร่	- มีนโยบาย/แนวทาง/แผนพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - มีข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน - มีการกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - มีการบริหารจัดการแรงงานที่ดี
วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs)	- มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - มีการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - มีการเพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - ให้การสนับสนุนสินเชื่อที่เหมาะสมในการดำเนินธุรกิจ
ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน
ชุมชน	- ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรม เหมืองแร่ ให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มี ความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม
หน่วยงาน/สถานศึกษา	- มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นผู้นำในอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูงและอาหารปลอดภัยที่มีมาตรฐาน
สามารถแข่งขันได้ในระดับสากลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูงและอาหาร ให้มีมาตรฐาน
และเป็นศูนย์กลางการผลิตและการส่งออก
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
การท่องเที่ยวมีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๓. ผลักดันอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมให้ความรู้ความชำนาญและทักษะให้บุคลากรในด้านจำเป็นต่อการ
ปฏิบัติงาน
๕. เสริมสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและเกษตรแปรรูป

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูป
เกษตรและอาหาร เชื่อมโยงอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

● เป้าประสงค์

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. ผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารเกิดการรวมกลุ่ม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (GPP) ที่เพิ่มขึ้นต่อปี
๒. เครือข่ายกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารที่มีการรวมกลุ่ม จำนวน ๑ กลุ่ม

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรและอาหาร ให้ได้รับรองมาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร	๓.๕๖	๔.๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการพัฒนารูปแบบและเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชนเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการผลิต • โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกี่ยวกับสมุนไพรครบวงจร	๒.๖๖	๒.๙๓
		๑.๑๖	๑.๒๒
กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการสร้างเครือข่ายกลุ่มอุตสาหกรรม ภายใต้กิจกรรมพัฒนารวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป	๔.๕๖	๕.๒๕
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรท้องถิ่น	๑.๑๖	๑.๒๒

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ เสริมและเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมแปรรูป

• เป้าประสงค์

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มทางการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๒. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละ ๕ สถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐานด้านการผลิตและผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมเพิ่มขึ้นต่อปี
๒. จำนวนเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารที่เผยแพร่ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารด้วยนวัตกรรมเพิ่มขึ้น ๒ เรื่องต่อปี

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างมูลค่าเพิ่มทางการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรกรรมและอาหาร ด้านนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าให้มากขึ้น และก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน • โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ • โครงการพัฒนาผู้ประกอบการในการบริหารจัดการ ในยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) • โครงการยกระดับฝีมือแรงงาน ในยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)	๓.๓๗ ๒.๖๖ ๑.๑๖ ๒.๖๖	๓.๗๘ ๒.๙๓ ๑.๒๒ ๒.๙๓
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนแรงงานคนเข้าสู่ industry ๔.๐ • โครงการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว	๐.๕๔ ๐.๕๔	๐.๕๕ ๐.๕๕
กลยุทธ์ที่ ๒ เผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารให้แก่บุคลากรในอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรกรรมและอาหารด้านนวัตกรรม	๒.๖๖	๒.๙๓

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์
โรงงานอุตสาหกรรมมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างมีความสุขและยั่งยืน
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนสถานประกอบการที่พัฒนาเข้าสู่ ECO INDUSTRY เพิ่มขึ้นต่อปี
- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ โรงงานอุตสาหกรรมมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างมีความสุขและยั่งยืน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว ภายใต้ กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว • โครงการจัดตั้งสถาบันรับรองมาตรฐานสินค้าการเกษตรและอาหาร • โครงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ กับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรท้องถิ่น	๒.๖๖ ๑.๑๖ ๒.๖๖	๒.๙๓ ๑.๒๒ ๒.๙๓
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล • โครงการพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้วโดยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด ๔R • โครงการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสียจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในการผลิตของสถานประกอบการ	๐.๕๔ ๐.๕๔ ๐.๕๔	๐.๕๕ ๐.๕๕ ๐.๕๕

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
๒. ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. ชื่อแผนงาน	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๔. แนวทางการพัฒนา	สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
๕. หลักการและเหตุผล	ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันได้กำหนดเป้าหมายให้ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประกอบการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้า การลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศโดยยกระดับการผลิตสินค้า เกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มี ศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางรากฐานการ พัฒนาอุตสาหกรรม ภาคอุตสาหกรรมและบริการ เป็นภาคที่มีความสำคัญต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเป็นส่วนสำคัญ ของการสร้างมูลค่าให้กับภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากความได้เปรียบของประเทศไทย จากการมีวัตถุดิบอุดมสมบูรณ์ ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงการผลิตระหว่างภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม ดันทุนการผลิตจึงต่ำกว่าหลายประเทศ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ได้มากกว่าหลายประเทศที่ต้องนำวัตถุดิบไปแปรรูป ทั้งให้เกิดการจ้าง งาน สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร/ราษฎร จากความสำคัญดังกล่าวจึงมีความจำเป็นยิ่งที่ ต้องเร่งเพิ่ม/พัฒนาความได้เปรียบ เพื่อเพิ่มความสามารถให้กับห่วงโซ่ (Value Chain) อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ให้สามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นทั้งในและ ต่างประเทศ เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศได้ ซึ่ง จากสถานการณ์โควิด -๑๙ ที่ผ่านมาทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบ ด้านการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการแปรรูปเกษตรที่เป็นเอสเอ็มอี ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนเศรษฐกิจและสังคมในช่วงที่เกิดวิกฤตโควิด-๑๙ และเป็นการเร่งดำเนินการด้านยกระดับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีเป็นผู้ประกอบการยุค ใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ผ่านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใน

	บริบทปัจจุบันที่ต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวหน้าและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ ประกอบกับสถานประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเอสเอ็มอีด้านแปรรูปเกษตรเป็นหลัก สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ขึ้น
๖. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ/ลดต้นทุนการผลิตได้อย่างยั่งยืน ใน ๗ ด้าน ได้แก่ ๑) การบริหารจัดการโลจิสติกส์ ๒) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ๓) การปรับปรุงคุณภาพและพัฒนางาน ๔) การลดต้นทุนพลังงาน ๕) การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์/ระบบมาตรฐานสากล ๖) กลยุทธ์ขับเคลื่อนการตลาด ๗) การบริหารจัดการด้านการเงิน ๒. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมด้วยการประยุกต์เทคโนโลยีนวัตกรรม สนับสนุนการทำงานในสถานประกอบการ เพื่อพัฒนากระบวนการผลิต กระบวนการจัดการสถานประกอบการ
๗. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ร้อยละสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัดของ แต่ละแผนงาน ร้อยละ ๑๐๐ ๒. จำนวนแผนงานหลักที่สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๐/๒๐ แผนงาน/สถานประกอบการ
๘. พื้นที่เป้าหมาย	สถานประกอบการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พื้นที่จังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์
๙. กิจกรรมหลัก	กิจกรรมที่ ๑ : สัมมนา ชี้แจงโครงการ กิจกรรมย่อยที่ ๑.๑ : จัดสัมมนาชี้แจงโครงการแก่ เจ้าหน้าที่ ผู้ที่เกี่ยวข้อง สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ในพื้นที่ ๔ จังหวัด และรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมย่อยที่ ๑.๒ : จัดพิธีลงนามในบันทึกข้อตกลงกับสถานประกอบการที่ได้รับเลือกเข้าร่วมโครงการฯ ในพื้นที่ ๔ จังหวัด กิจกรรมที่ ๒ : จ้างเหมาบริการบุคคลภายนอกดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

	กิจกรรมย่อยที่ ๒.๑ : จ้างเหมาบุคลากรภายนอกดำเนินการ ให้คำแนะนำสถานประกอบการ - ดำเนินการจ้างเหมาบริการให้คำแนะนำสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ/ลดต้นทุนการผลิตได้อย่างยั่งยืน ใน ๗ แผนงาน ได้แก่ ๑) การบริหารจัดการโลจิสติกส์ ๒) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ๓) การปรับปรุงคุณภาพและพัฒนางาน ๔) การลดต้นทุนพลังงาน ๕) การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์/ระบบมาตรฐานสากล ๖) กลยุทธ์ขับเคลื่อนการตลาด ๗) การบริหารจัดการด้านการเงิน โดยสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ไม่เกิน ๒ แผนงานจากแผนงานการพัฒนา ๗ แผนงานหลักของโครงการ แต่ละสถานประกอบการจะต้องได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัญหา และความต้องการของสถานประกอบการ ซึ่งมีกิจกรรมหลักและตัวชี้วัด ผลสำเร็จของแต่ละแผนงานที่กำหนด - การพัฒนาประสิทธิภาพ/พัฒนาระบบงาน ด้วย IT ตามที่กำหนด - พัฒนาคณะความรู้และทักษะการสร้างมูลค่าจากเศษวัสดุที่เหลือใช้จากโรงงานอุตสาหกรรม สู่รายได้ให้ชุมชน (จัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเศษวัสดุที่เหลือใช้จากโรงงานอุตสาหกรรม ร่วมกับชุมชนเพื่อเป็นทางเลือก และรายได้ให้กับชุมชนในอนาคตต่อไป
๑๐. หน่วยงานดำเนินการ	พื้นที่จังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๑. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๒๕๗๐
๑๒. งบประมาณ	๕,๔๗๐,๔๐๐ บาท
๑๓. ผลผลิต (Output)	เป้าหมายเชิงผลผลิต (Output) สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๐ แผนงาน ต่อ ๒๐ สถานประกอบการ (จังหวัดละ ๕ สถานประกอบการ ๆ ละ ๑ แผนงานหลัก)
๑๔. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เป้าหมายเชิงผลลัพธ์ (Outcome) ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัดของแต่ละแผนงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสียจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในการผลิตของสถานประกอบการ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ปัจจุบันปัญหาเรื่องขยะนับว่าเป็นปัญหาสำคัญทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศ สาเหตุเนื่องมาจากประชากรในประเทศมีจำนวนมากขึ้น ชุมชนก็เพิ่มขึ้น สถานประกอบการต่างๆ มีมากขึ้นและสิ่งที่ตามมาอย่างเลี่ยงไม่ได้ก็คือขยะ ย่อมมีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย จนกระทั่งการกำจัดขยะไม่สมดุลกับการเพิ่มของจำนวนขยะในแต่ละวัน จะมีขยะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนนับร้อยล้านตัน แต่เราสามารถกำจัดขยะได้เพียงวันละไม่กี่สิบล้านตันเท่านั้น จึงมีขยะเหลือตกค้างรอการกำจัดอยู่เป็นจำนวนมาก แม้รัฐบาลจะมีพื้นที่ที่จัดไว้เพื่อรองรับขยะแต่ก็ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สร้างปัญหาเป็นอย่างมากทั้งทางด้านทัศนวิสัย กลิ่น ความสะอาด เกิดเป็นปัญหาขยะล้นเมือง ถึงแม้ว่าในปีหนึ่งๆ ประเทศจะต้องเสียงบประมาณเป็นจำนวนมากไปกับการจัดการและแก้ไขปัญหาด้านขยะ แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็ยังไม่น่าเป็นที่พอใจเนื่องจากรัฐบาลยังมีการบริหารจัดการขยะยังไม่ดีเท่าที่ควร ประชาชนในประเทศเองก็ยังขาดจิตสำนึกในการทิ้งขยะให้เป็นที่ การคัดแยกขยะก่อนทิ้ง รวมทั้งขาดความรู้เกี่ยวกับการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ เพราะพอได้ยินคำว่า ขยะ หลายคนก็ไม่สนใจ ละเลยและไม่เห็นคุณค่าทั้งที่ขยะเหล่านั้น หากนำมาคัดแยกอย่างถูกวิธีแล้วจะสามารถสร้างประโยชน์ได้ และยังสามารถนำกลับมาหมุนเวียนเข้ากระบวนการผลิตเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกครั้ง ซึ่งเป็นการประหยัดทรัพยากรและเงินงบประมาณแผ่นดินได้เป็นจำนวนมาก รวมทั้งปริมาณขยะก็จะลดจำนวนลงได้มาก ซึ่งจะส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม ต่อประชากร และต่อประเทศชาติต่อไปได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างความตระหนัก และปลูกจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญต่อการจัดการขยะและของเสียจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในการผลิต ๒. เพื่อให้ประชาชนและสถานประกอบการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสียจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในการผลิต
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน ๓๐ สถานประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสียจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในการผลิต ผลลัพธ์ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปดำเนินการทำให้สามารถลดต้นทุนได้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสียจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในการผลิต

๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้ได้มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดทำแผนการดำเนินงาน โดยระบุรายละเอียด วัตถุประสงค์ ขอบเขตการดำเนินงาน ตัวชี้วัด ความสำเร็จของกิจกรรม ๒. ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อรับสมัครและคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ๓. ที่ปรึกษาชี้แจงรายละเอียดโครงการ / กิจกรรม ให้กับผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ ๔. การฝึกอบรมสัมมนาหลักสูตร ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสียจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในการผลิต
๙. งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐๓๒-๔๐๐๙๘๕ E-mail : osm_phet@hotmail.com

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้วโดยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด ๔R
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ปัจจุบันกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากและมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น ทำให้เกิดปัญหาวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอันตรายและประเภทไม่อันตราย เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปริมาณขยะจากโรงงานอุตสาหกรรมมีเป็นจำนวนมากตามมาด้วย ส่งผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากขยะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ โดยการใช้แนวทางเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด และการนำของเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่ การทำซ้ำหรือลดการใช้ และการซ่อมแซมตามหลัก ๔R จะเป็นการกระตุ้นให้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ได้จากการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด ๔R มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๒. เพื่อสร้างแนวคิดในการนำนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มาใช้ให้เกิดความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งลดปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน ๒๐ สถานประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด ๔R มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ผลลัพธ์ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถพัฒนา ปรับปรุง นำเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด ๔R มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ให้กลับสถานประกอบการ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด ๔R มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้ได้มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การอบรมสัมมนาให้ความรู้หลัก ๔ R ให้กับผู้ประกอบการโรงงาน ๒. การจัดการศึกษาดูงานภายในประเทศ ๓. ให้การศึกษา วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๔. การแสดงนิทรรศการด้านนวัตกรรมจากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
๙. งบประมาณ	๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐๓๒-๔๐๐๘๘๕ E-mail : osm_phet@hotmail.com

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว ภายใต้ กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยี สีเขียว (Clean and Green Technology)
๒. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมของโลกมีแนวโน้มถูกทำลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งมีผลมาจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมภาคการผลิต ที่มีความต้องการใช้ทรัพยากร พลังงานและเทคโนโลยี เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลิต อีกทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลกที่มีการบริโภค ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตมากยิ่งขึ้น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติลดลงอย่างรวดเร็ว เกิดมลพิษจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญต่อการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ เกิดภาวะโลกร้อน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไปทั่วโลก สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้ตระหนักถึงวิกฤตด้านพลังงานที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำ โครงการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว ภายใต้ กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว (Clean and Green Technology) เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ให้มีความรู้ความสามารถในการนำวิธีการ กระบวนการเทคโนโลยีการผลิตไปประยุกต์ใช้ได้อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ ลดของเสียในกระบวนการผลิต และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งสามารถนำของเสียจากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ใหม่ (Reduce Reuse Recycle and Repair) ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศ สู่ตลาดการค้าโลก และนำไปสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	ส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมการผลิตใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดของเสียที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน ๑๕ สถานประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว (Clean and Green Technology) ผลลัพธ์ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปดำเนินการทำให้สามารถลดต้นทุนได้
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว (Clean and Green Technology)

๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้ได้มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การอบรมสัมมนาให้ความรู้หลัก ๔ R ให้กับผู้ประกอบการโรงงาน ๒. การจัดการศึกษาดูงานภายในประเทศ ๓. ให้การศึกษา วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๔. การแสดงนิทรรศการด้านนวัตกรรมจากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
๙. งบประมาณ	๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัด เพชรบุรี ๗๖๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐๓๒-๔๐๐๘๘๕ E-mail : osm_phet@hotmail.com

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	โครงการที่ใช้ความสำคัญกับการยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของตนในชุมชน โดยการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ นอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ ถูกจัดอยู่ในกลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนาและกลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขันโดยใช้ผลิตผลทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ มีการใช้กระบวนการผลิตอย่างง่ายและอุปกรณ์ที่หาได้ในท้องถิ่น โดยที่จุดแข็งของผลิตภัณฑ์เหล่านี้คือภูมิปัญญาที่สืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษทำให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัย หรือไม่สามารถผลิตในจำนวนมากโดยที่ยังคงคุณภาพหรือความสม่ำเสมอของผลิตภัณฑ์ไว้ได้ ประกอบกับรูปลักษณ์และอายุการเก็บรักษาที่สั้นจึงทำให้ขาดคุณสมบัติในการขอการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้การใช้กระบวนการผลิตอย่างง่ายทำให้เกิดการลอกเลียนแบบโดยชุมชนซึ่งมีวัตถุดิบที่คล้ายกัน ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันทางด้านราคาและความอยู่รอดของผู้ประกอบการในระบบตลาดเสรี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยการต่อยอดภูมิปัญญาที่สืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษเป็นจุดขายหากมีการปรับกระบวนการผลิตโดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำหรือเสริมในส่วนที่ยังขาด จะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่มีฐานรากมาจากผลิตผลทางการเกษตร ก้าวไกลด้วยคุณภาพสู่ตลาดสากล รวมถึงช่วยให้กลุ่มผู้ผลิตชุมชนซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรสามารถดำรงชีพได้อย่างยั่งยืนต่อไป การยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผลิตผลทางการเกษตร จำเป็นต้องมีการวางแผนพัฒนาแบบบูรณาการทั้งระบบเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เนื่องจากแต่ละขั้นตอนของการผลิตหรือการพัฒนาจะเป็นเหตุเป็นผลกระทบต่อเนื่องกันไปในลักษณะของห่วงโซ่คุณค่า จึงได้จัดทำ โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารขึ้น เพื่อเสริมสร้างให้ผลิตภัณฑ์คุณภาพและมีการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้บริโภคเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์และเกิดโอกาสในการขยายช่องทางการตลาดในอนาคต
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพและได้รับรองตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง ๒. เพื่อพัฒนาทักษะการบริหารจัดการ การผลิต การตลาดให้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้ประกอบการ ๓. ส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิตระดับชุมชนในการทำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ตลอดจนผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชน

๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผลิตผลิตภัณฑ์ ของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕ สถานประกอบการ มีคุณภาพและได้รับรองตามมาตรฐานสากล ผลลัพธ์ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการมีผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันกับตลาดได้และมีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมโครงการ ได้ใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๑๕ สถานประกอบการ
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้ได้มาตรฐาน ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน และการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๒. คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าโครงการ ๓. อบรมความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับมาตรฐานการผลิต ให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๔. ที่ปรึกษาลงพื้นที่ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ เพื่อเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน ๕. ศึกษาดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กลุ่มผู้ผลิตที่มีการพัฒนาและผ่านการรับรองมาตรฐาน ๖. ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่าง เตรียมความพร้อม เพื่อขอการรับรอง
๙. งบประมาณ	๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชมรรคา ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐๓๒-๔๐๐๙๘๕

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	พื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมและมีผลผลิตทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก ซึ่งที่ผ่านมาส่วนใหญ่ประสบปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำทุกปี ทำให้เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประสบปัญหาการขาดทุน ประกอบกับรัฐบาลได้มีนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยเน้นการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีมาตรฐาน มีคุณภาพสูง ส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมใหม่เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ เพื่อส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ทรัพยากรเกษตรในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยนำนวัตกรรมใหม่เข้ามาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปเพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SME) วิสาหกิจชุมชน ให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ๒. การสร้างนวัตกรรมใหม่ ให้กับผลผลิตทางการเกษตรเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ผลลัพธ์ ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีองค์ความรู้สามารถพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์สามารถเพิ่มส่วนแบ่งตลาดได้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ๑๐ ราย ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน และการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดสัมมนาชี้แจงโครงการแก่ เจ้าหน้าที่ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ และรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ ๒. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๑) ร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติเข้าร่วมโครงการ

	๒) การดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ อย่างน้อยจำนวน ๘๐ ผลิตภัณฑ์ - พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ - จัดทำข้อมูลโฆษณา - ออกแบบและจัดทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์ ๓. ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลงาน/นวัตกรรมใหม่ เช่น การสัมมนาแสดงความคิดเห็น การเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ เป็นต้น ๔. การทดสอบตลาด อย่างน้อย ๑ ครั้ง ภายในประเทศตามความเหมาะสมและสถานการณ์ในช่วงนั้น ๕. ติดตามประเมินผลและรายงานผล
๙. งบประมาณ	๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐๓๒-๔๐๐๙๘๕

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนแรงงานคนเข้าสู่ industry ๔.๐
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	Industry ๔.๐ ถือว่าเป็นแนวคิดใหม่ที่เป็นเสมือนการปฏิรูปอุตสาหกรรมครั้งใหม่ล่าสุด ที่มีจุดเด่น คือ การพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารกับเครื่องจักร และระบบการผลิตในลักษณะ industrial automation เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค แต่ยังรักษาประสิทธิภาพ การผลิตที่สูง โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต เช่น ๓D Printing, Augmented reality, Big data and analytics, Autonomous Robots, Simulation, Horizontal and vertical system integration, Smart Factor, Cybersecurity, The Cloud เป็นต้น ดังนั้น Industry ๔.๐ หรือ การปฏิวัติอุตสาหกรรมขั้นที่ ๔ จึงเป็นการนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ร่วมในกระบวนการผลิต เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของ Demand และ Supply ของโลกในอนาคต จะเห็นได้ว่าการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันต้องตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ส่งผลให้ธุรกิจต้องปรับตัวและก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการกระบวนการทางธุรกิจ และระบบการผลิต ทำให้สามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างอิสระ ทำให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพซึ่งหลายประเทศต่างตื่นตัวและปรับเข้าสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ กันแล้วรวมถึงประเทศไทยก็ต้องปรับตัวเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยในตลาดโลก สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนแรงงานคนเข้าสู่ industry ๔.๐ ขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการ เกิดแนวคิดในการพัฒนาธุรกิจและการผลิตของสถานประกอบการไปสู่อุตสาหกรรม ๔.๐
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรม ๔.๐ รวมถึงแนวทางการปรับตัวและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในอุตสาหกรรม ๔.๐ ๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ในการเตรียมพร้อมสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ ๓. เพื่อให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาธุรกิจและการผลิตของสถานประกอบการไปสู่อุตสาหกรรม ๔.๐
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน ๑๐ สถานประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรม ๔.๐ ผลลัพธ์ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถพัฒนา ปรับปรุง การประกอบกิจการของตนเองให้เป็นอุตสาหกรรม ๔.๐

๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรม ๔.๐
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้ ได้มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดสัมมนาชี้แจงโครงการแก่ เจ้าหน้าที่ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม (SME) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒ และรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ ๒. จัดการฝึกอบรม ให้ความรู้ อุตสาหกรรม ๔.๐ ๓. ศึกษาดูงาน Smart Factory ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแบบ อุตสาหกรรม ๔.๐ ๔. ติดตามประเมินผลและรายงานผล
๙. งบประมาณ	๑,๘,๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัด เพชรบุรี ๗๖๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐๓๒-๔๐๐๙๘๕

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงาน ที่มีทักษะ ในการรองรับการผลิตสินค้าคุณภาพและเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการแข่งขันทางเศรษฐกิจ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการประกอบธุรกิจทั้งในภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคบริการ สำหรับประเทศไทยแรงงานยังเป็นปัจจัยสำคัญขององค์กรในการขับเคลื่อนไปสู่การเติบโต และสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในปัจจุบันปัญหาการขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะฝีมือได้สร้างความกังวลให้กับภาคเอกชนค่อนข้างมากการขาดแคลนแรงงานไว้ว่า “กรณีการขาดแคลนแรงงานในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้น เช่น แปรรูปอาหาร เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันมีการนำเข้าแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านที่มี MOU ระหว่างกันมาทดแทน บางส่วนที่ต้องลดต้นทุนได้ย้ายฐานการผลิตไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้าน แรงงานที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการของประเทศไทยต้องพัฒนาเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น สำหรับการผลิตสินค้าคุณภาพและการรองรับเทคโนโลยีที่สูงขึ้นการแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานฝีมือจะประสบความสำเร็จต้องเกิดจากความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ทั้งในการผลิตแรงงานใหม่ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และพัฒนาแรงงานที่ทำงานอยู่แล้วโดยการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น มี Multi-Skills มีสมรรถนะสูงปรับตัวรองรับเทคโนโลยีได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น สำหรับการผลิตสินค้าคุณภาพและการรองรับเทคโนโลยีที่สูง ๒. เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานฝีมือและผลิตแรงงานใหม่ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ๓. เพื่อพัฒนาแรงงานโดยการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้นมี Multi-Skills มีสมรรถนะสูง
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. แรงงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้รับการพัฒนาฝีมือเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น ในการผลิตสินค้าคุณภาพและการรองรับเทคโนโลยีที่สูง ๒. มีแรงงานที่มีฝีมือเพียงพอ และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ๓. แรงงานได้รับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้นมี Multi-Skills มีสมรรถนะสูง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. แรงงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้รับการพัฒนาฝีมือเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕๐ คน ๒. แรงงานได้รับการอบรมและยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้นมี Multi-Skills มีสมรรถนะสูงจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕๐ คน ๓. แรงงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ที่ได้รับการพัฒนาฝีมือเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือได้เข้าทำงานในสถานประกอบการจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕๐ คน

๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	๑. ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๒. เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน และเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. สำรวจปัญหาและความต้องการฝีมือแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒ ๒. จัดทำรายละเอียดระยะเวลาและแผนการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการ ดำเนินงาน ๓. จัดหาผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรที่สอดคล้องกับความต้องการพัฒนา และรับ สมัครคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ ๔. การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานใน แต่ละด้าน ๕. การศึกษาดูงานสถานประกอบการที่มีการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่เป็น มืออาชีพและมีประสบการณ์ในแต่ละด้าน ๖. การแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญ และ ผู้ชำนาญการในงานฝีมือแต่ละด้าน ๗. การจัดทำสื่อการสอน/คู่มือการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ๘. การทดสอบและวัดผลจากการพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานของผู้เข้าร่วม โครงการ ๙. การจัดงานเพื่อแสดงผลงาน และผลสำเร็จของการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ ละด้าน ๑๐. การประชุมสรุปผลการดำเนินโครงการ
๙. งบประมาณ	๓,๙๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐๓๒-๔๐๐๙๘๕

**๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐**

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สปอ.	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๗๐)
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ของไทย ให้เติบโตไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๖	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพ ปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๖	เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร และอาหารปลอดภัย อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว ชั้นนำเชิงธรรมชาติและศิลป วัฒนธรรมอันทรงคุณค่า	“เป็นผู้นำในอุตสาหกรรมแปรรูป สินค้าเกษตรมูลค่าสูงและอาหาร ปลอดภัยที่มีมาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพของ ภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและ เข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการ นโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์		
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการลงทุน และการพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรม	๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้า เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ให้ได้มาตรฐาน ๒. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอน ล่าง ๒ ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ระดับนานาชาติ ๓. เสริมสร้างขีดความสามารถ ด้านการค้า การลงทุน	๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของ กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร และอาหาร เชื่อมโยง อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ๒. ส่งเสริมและเพิ่มขีด ความสามารถอุตสาหกรรมแปรรูป ทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม	รักษาและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน	๓. เพิ่มขีดความสามารถในการ ผลิตอาหารปลอดภัยให้ได้ มาตรฐาน และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ		

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

